

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

64. aastakäik

18. jaanuar 2021

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2021/C 19/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
--------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2021/C 19/02	Kohtuasi C-809/18 P: Euroopa Kohtu (viies koda) 11. novembri 2020. aasta otsus – Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet <i>versus</i> John Mills Ltd, Jerome Alexander Consulting Corp. (Apellatsioonkaebus – Euroopa Liidu kaubamärk – Määrus (EÜ) nr 207/2009 – Vastulausemenetlus – Suhteline keeldumispõhjus – Artikli 8 lõige 3 – Kohaldamisala – Taotletava kaubamärgi identsus või sarnasus varasema kaubamärgiga – ELi sõnamärk MINERAL MAGIC – Registreerimistaotlus, mille on esitanud varasema kaubamärgi omaniku agent või esindaja – Varasem riigisisene sõnamärk MAGIC MINERALS BY JEROME ALEXANDER)	2
2021/C 19/03	Kohtuasi C-42/19: Euroopa Kohtu (esimene koda) 12. novembri 2020. aasta otsus (Supremo Tribunal Administrativo eelotsusetaotlus – Portugal) – Sonaecom SGPS SA <i>versus</i> Autoridade Tributária e Aduaneira (Eelotsusetaotlus – Käibemaks – Kuues direktiiv 77/388/EMÜ – Artikkel 4 – Mõiste „maksukohustuslane“ – Segatüüpi valdusettevõtja – Artikkel 17 – Sisendkäibemaksu mahaarvamise õigus – Sisendkäibemaks, mida segatüüpi valdusettevõtja tasus turu-uuringualastelt konsultatsiooni-teenustelt, mida ta ostis teistes äriühingutes võimaliku osaluse omandamise eesmärgil – Omandamisest loobumine – Sisendkäibemaks, mida tasuti tütarettevõtjatele investeeringuteks vajalike vahendite rahastamise eesmärgil võlakirjaemissiooni korraldamise ja struktureerimisega seotud panga teenustasult – Realiseerimata investeeringud)	3

2021/C 19/04	Kohtuasi C-61/19: Euroopa Kohtu (teine koda) 11. novembri 2020. aasta otsus (Tribunalul București eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Orange România SA versus Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP) (Eelotsusetaotlus – Direktiiv 95/46/EÜ – Artikli 2 punkt h ja artikli 7 punkt a – Määrus (EL) 2016/679 – Artikli 4 punkt 11 ja artikli 6 lõike 1 punkt a – Isikuandmete töötlemine ja eraelu puutumatuse kaitse – Isikut tõendavate dokumentide koopiade kogumine ja säilitamine mobiilside teenuste pakkuja poolt – Mõiste „andmesubjekti nõusolek“ – Vabatahtlik, konkreetne ja teadlik tahteavaldus – Nõusoleku andmine märkeruudu abil – Lepinguid allkirjastamine andmesubjekti poolt – Tõendamiskohustus)	4
2021/C 19/05	Kohtuasi C-287/19: Euroopa Kohtu (esimene koda) 11. novembri 2020. aasta otsus (Oberster Gerichtshof eelotsusetaotlus – Austria) – DenizBank AG versus Verein für Konsumenteninformation (Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Direktiiv (EL) 2015/2366 – Makseteenused siseturul – Artikli 4 punkt 14 – Mõiste „makseinstrument“ – Isikustatud multifunktsionaalsed pangakaardid – Lähiväljaside (NFC) funktsioon – Artikli 52 punkti 6 alapunkt a ja artikli 54 lõige 1 – Kasutajale esitatav teave – Raamlepingu tingimuste muutmine – Vaikimisi nõusolek – Artikli 63 lõike 1 punktid a ja b – Makseteenustega seotud õigused ja kohustused – Väikemaksevahenditele kehtestatud erand – Kohaldamise tingimused – Blokeerimisvõimaluseta makseinstrumentid – Anonüümselt kasutatav makseinstrument – Kohtuotsuse kehtivuse ajaline piiramine)	5
2021/C 19/06	Kohtuasi C-300/19: Euroopa Kohtu (esimene koda) 11. novembri 2020. aasta otsus (Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona eelotsusetaotlus – Hispaania) – UQ versus Marclean Technologies, S.L.U. (Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Kollektiivne koondamine – Direktiiv 98/59/EÜ – Artikli 1 lõike 1 esimese lõigu punkt a – Mõiste „kollektiivne koondamine“ – Koondamiste arvu määramise meetod – Ajavahemik, mida tuleb arvestada)	6
2021/C 19/07	Kohtuasi C-382/19 P: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 12. novembri 2020. aasta otsus – Ralph Pethke versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (Apellatsioonkaebus – Avalik teenistus – Ametnik – Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) teenistuste sisemine ümberkorraldamine – Teisele ametikohale määramine – Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artikkel 23 – Varjatud sanktsioon – Teenistuse huvid – Ametikohtade võrdväarsus – Põhjendamiskohustus – Faktiliste asjaolude moonutamine – Psühholoogiline ahistamine – Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artikkel 12a)	6
2021/C 19/08	Kohtuasi C-427/19: Euroopa Kohtu (esimene koda) 12. novembri 2020. aasta otsus (Sofiyski rayoneni sadi eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – „Bulstrad Vienna Insurance Group“ AD versus Olympic Insurance Company Ltd (Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2009/138/EÜ – Artikkel 274 – Kindlustusandjate lõpetamismenetluse suhtes kohaldatav õigus – Kindlustuseltsi tegevusloa kehtetuks tunnistamine – Ajutise likvideerija nimetamine – Mõiste „kindlustusandja suhtes lõpetamismenetluse algatamise otsus“ – Lõpetamismenetluse algatamise kohtuotsuse puudumine päritoluliikmesriigis – Asjaomase kindlustusandja suhtes kohtumenetluste peatamine teistes liikmesriikides kui kindlustusandja päritoluliikmesriik)	7
2021/C 19/09	Kohtuasi C-433/19: Euroopa Kohtu (esimene koda) 11. novembri 2020. aasta otsus (Oberster Gerichtshof eelotsusetaotlus – Austria) – Ellmes Property Services Limited versus SP (Eelotsusetaotlus – Õiguslane koostöö tsiviilasjades – Määrus (EL) nr 1215/2012 – Kohtualluvus ning kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine tsiviil- ja kaubandusajades – Artikli 24 punkt 1 – Erandlik kohtualluvus kinnisasjaõigust puudutavas asjas – Artikli 7 punkti 1 alapunkt a – Valikuline kohtualluvus lepinguid puudutavates asjades – Korteriomaniiku hagi nõudega, et teine korteriomaniik lõpetaks kaasaomandis oleva kinnisasja kasutamise turismi otstarbel)	8

2021/C 19/10	Kohtuasi C-446/19 P: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 12. novembri 2020. aasta otsus – Stephan Fleig <i>versus</i> Euroopa välisteenistus (Apellatsioonkaebus – Avalik teenistus – Lepingulised töötajad – Euroopa välisteenistus – Muude teenistujate teenistustingimuste artikli 47 punkti c alapunkt i – Tähtajatu töölepingu ülesütlemine – Kutsehaigus – Usaldussuhte katkemine – Õiguse õiglasele kohtulikule arutamisele – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 teine lõik – Hoolitsemiskohustus – Põhiõiguste harta artiklid 30 ja 41 – Faktiliste asjaolude moonutamine – Kohtuliku kontrolli ulatus)	9
2021/C 19/11	Kohtuasi C-676/19 P: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 12. novembri 2020. aasta otsus – Bruno Gollnisch <i>versus</i> Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu (Apellatsioonkaebus – Institutsiooniõigus – Euroopa Parlament – Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskiri – Parlamendiliikme assistendi hüvitis – Alusetult makstud summade sissenõudmine – Euroopa Kohtu otsuse mõju)	9
2021/C 19/12	Kohtuasi C-734/19: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 12. novembri 2020. aasta otsus (Tribunalul București eelotsusetaotlus – Rumeenia) – ITH Comercial Timișoara SRL <i>versus</i> Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice (Eelotsusetaotlus – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Sisendkäibemaksu mahaarvamine – Algul kavandatud tegevusest loobumine – Sisendkäibemaksu mahaarvamise korrigeerimine – Kinnisvaratehingud)	10
2021/C 19/13	Kohtuasi C-796/19: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 12. novembri 2020. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Austria Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Direktiiv 2007/59/EÜ – Vedurijuhtide sertifitseerimine – Artikli 3 punkt a – Pädev riiklik asutus – Direktiiv 2004/49/EÜ – Artikli 16 lõige 1 – Ohutusasutus – Mitme asutuse määramine)	10
2021/C 19/14	Kohtuasi C-842/19: Euroopa Kohtu (kuues koda) 12. novembri 2020. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Belgia Kuningriik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Euroopa Kohtu otsus, millega tuvastati liikmesriigi kohustuste rikkumine – Täitmata jätmine – Kapitali vaba liikumine – ELTL artikkel 63 – Niisuguste Belgia maksunormide kokkusobimatus, mis käsitlevad välismaal asuvalt kinnisvaralt saadavat tulu – ELTL artikli 260 lõige 2 – Karistusmaks ja põhisumma määramise nõue)	11
2021/C 19/15	Kohtuasi C-41/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Gericht Erster Instanz Eupen (Belgia) 28. jaanuaril 2020 – DQ <i>versus</i> Wallonische Region	12
2021/C 19/16	Kohtuasi C-42/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Gericht Erster Instanz Eupen (Belgia) 28. jaanuaril 2020 – FS <i>versus</i> Wallonische Region	12
2021/C 19/17	Kohtuasi C-43/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Gericht Erster Instanz Eupen (Belgia) 28. jaanuaril 2020 – HU <i>versus</i> Wallonische Region	13
2021/C 19/18	Kohtuasi C-173/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 23. aprillil 2020 – AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ <i>versus</i> Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia	14
2021/C 19/19	Kohtuasi C-338/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Poola) 22. juulil 2020 – Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty <i>versus</i> D.P.	15
2021/C 19/20	Kohtuasi C-488/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Poola) 2. oktoobril 2020 – Delfarma Sp. z o.o. <i>versus</i> Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych	16

2021/C 19/21	Kohtuasi C-500/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 6. oktoobril 2020 – ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft versus Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH	16
2021/C 19/22	Kohtuasi C-513/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 13. oktoobril 2020 – Autoridade Tributária e Aduaneira versus Termas Sulfurosas de Alcafache SA	17
2021/C 19/23	Kohtuasi C-514/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesarbeitsgericht (Saksamaa) 13. oktoobril 2020 – DS versus Koch Personaldienstleistungen GmbH	18
2021/C 19/24	Kohtuasi C-518/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesarbeitsgericht (Saksamaa) 16. oktoobril 2020 – XP versus St. Vincenz-Krankenhaus GmbH	18
2021/C 19/25	Kohtuasi C-519/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 15. oktoobril 2020 – K	19
2021/C 19/26	Kohtuasi C-536/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Leedu) 22. oktoobril 2020 – UAB Tiketa versus M.Š., VšĮ Baltic Music	20
2021/C 19/27	Kohtuasi C-537/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 21. oktoobril 2020 – L Fund versus Finanzamt D	21
2021/C 19/28	Kohtuasi C-541/20: 23. oktoobril 2020 esitatud hagi – Leedu Vabariik versus Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu	21
2021/C 19/29	Kohtuasi C-542/20: 23. oktoobril 2020 esitatud hagi – Leedu Vabariik versus Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu	23
2021/C 19/30	Kohtuasi C-543/20: 23. oktoobril 2020 esitatud hagi – Bulgaaria Vabariik versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu	25
2021/C 19/31	Kohtuasi C-544/20: 23. oktoobril 2020 esitatud hagi – Bulgaaria Vabariik versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu	26
2021/C 19/32	Kohtuasi C-545/20: 23. oktoobril 2020 esitatud hagi – Bulgaaria Vabariik versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu	27
2021/C 19/33	Kohtuasi C-546/20: 23. oktoobril 2020 esitatud hagi – Rumeenia versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu	28
2021/C 19/34	Kohtuasi C-547/20: 23. oktoobril 2020 esitatud hagi – Rumeenia versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu	30
2021/C 19/35	Kohtuasi C-548/20: 23. oktoobril 2020 esitatud hagi – Rumeenia versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu	31
2021/C 19/36	Kohtuasi C-549/20: 23. oktoobril 2020 esitatud hagi – Küprose Vabariik versus Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu	33
2021/C 19/37	Kohtuasi C-550/20: 23. oktoobril 2020 esitatud hagi – Küprose Vabariik versus Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu	34
2021/C 19/38	Kohtuasi C-551/20: 26. oktoobril 2020 esitatud hagi – Ungari versus Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu	35
2021/C 19/39	Kohtuasi C-552/20: 23. oktoobril 2020 esitatud hagi – Malta Vabariik versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu	37

2021/C 19/40	Kohtuasi C-553/20: 26. oktoobril 2020 esitatud hagi – Poola Vabariik <i>versus</i> Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu	38
2021/C 19/41	Kohtuasi C-554/20: 26. oktoobril 2020 esitatud hagi – Poola Vabariik <i>versus</i> Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu	39
2021/C 19/42	Kohtuasi C-555/20: 26. oktoobril 2020 esitatud hagi – Poola Vabariik <i>versus</i> Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu	41
2021/C 19/43	Kohtuasi C-562/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administratīvā rajona tiesa (Läti) 28. oktoobril 2020 – SIA Rodl & Partner <i>versus</i> Valsts ieņēmumu dienests	42
2021/C 19/44	Kohtuasi C-564/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court (Iirimaa) 21. oktoobril 2020 – PF, MF <i>versus</i> Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority	43
2021/C 19/45	Kohtuasi C-565/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Köln (Saksamaa) 29. oktoobril 2020 – DS <i>versus</i> Deutsche Lufthansa AG	44
2021/C 19/46	Kohtuasi C-567/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Općinski građanski sud u Zagrebu (Horvaatia) 29. oktoobril 2020 – A. H. <i>versus</i> Zagrebačka banka d.d.	44

Üldkohus

2021/C 19/47	Kohtuasi T-735/18: Üldkohtu 18. novembri 2020. aasta otsus – Aquind <i>versus</i> ACER (Energeetika – Määruse (EÜ) nr 714/2009 artikkel 17 – ACERi otsus jätta rahuldamata vabastustaotlus uutele elektrivõrkudevahelistele ühendustele – ACERi apellatsiooninõukogule esitatud kaebus – Kontrolli põhjalikkus)	46
2021/C 19/48	Kohtuasi T-377/19: Üldkohtu 18. novembri 2020. aasta otsus – Topcart <i>versus</i> EUIPO – Carl International (TC CARL) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi TC CARL taotlus – Varasem siseriiklik kujutismärk CARL TOUCH – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))	46
2021/C 19/49	Kohtuasi T-378/19: Üldkohtu 18. novembri 2020. aasta otsus – Topcart <i>versus</i> EUIPO – Carl International (TC CARL) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi TC CARL taotlus – Varasem siseriiklik kujutismärk CARL TOUCH – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b) (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))	47
2021/C 19/50	Kohtuasi T-21/20: Üldkohtu 18. novembri 2020. aasta otsus – LG Electronics <i>versus</i> EUIPO – Staszewski (K7) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi K7 taotlus – Varasem Euroopa Liidu sõnamärk k7 – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Kaupade sarnasus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike ¹ punkt b)	48
2021/C 19/51	Kohtuasi T-571/17: Üldkohtu 13. novembri 2020. aasta määrus – UG <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Avalik teenistus – Lepingulised töötajad – Tähtajatu tööleping – Muude teenistujate teenistustingimuste artikli 47 punkti c alapunkt i – Töölepingu ülesütlemine etteteatamistähtajaga – Kokkulepe kahjuhüvitise summa kohta – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	48
2021/C 19/52	Kohtuasi T-827/19: Üldkohtu 30. oktoobri 2020. aasta määrus – Gáspár <i>versus</i> komisjon (Tühistamishagi – Avalik teenistus – Siseriiklike pensioniõiguste ülekandmine – Vaie, mis on esitatud pärast personalieeskirjade artikli 90 lõikes 2 ette nähtud kolmekuulise tähtaja möödumist – Vabandatava eksimuse puudumine – Ilmselge vastuvõetamatus)	49

2021/C 19/53	Kohtuasi T-32/20: Üldkohtu 19. novembri 2020. aasta määrus – Buxadé Villalba jt <i>versus</i> parlament (Tühistamishagi – Institutsiooniline õigus – Parlamendiliige – Kahe Hispaania saadiku Euroopa Parlamendi liikmeks valimise teadmiseks võtmine parlamendi poolt – Kolme muu Euroopa Parlamendi liikme kaebeõigus – Otsese puutumuse puudumine – Taotlus teha tuvastusotsus – Hagi, mis on osaliselt vastuvõetamatu ja osaliselt esitatud kohtule, kes ei ole ilmselgelt pädev seda läbi vaatama)	49
2021/C 19/54	Kohtuasi T-163/20: Üldkohtu 29. oktoobri 2020. aasta määrus – Isopix <i>versus</i> parlament (Tühistamishagi ja kahju hüvitamise nõue – Teenuste hanked – Hankemenetlus – Fototeenuste osutamine – Pakkuja pakkumise tagasilükkamine ja lepingu sõlmimine teise pakkujaga – Hankemenetluse tühistamine – Vaidluse eseme osaline äralangemine – Otsuse tegemise vajaduse osaline äralangemine – Ettekirjutus – Hagi, mis on osaliselt esitatud kohtule, kes ei ole selle lahendamiseks pädev)	50
2021/C 19/55	Kohtuasi T-257/20: Üldkohtu 17. novembri 2020. aasta määrus – González Calvet <i>versus</i> Ühtne Kriisilahendusnõukogu (Tühistamishagi – Majandus- ja rahapoliitika – Krediidiasutuste ja teatavate investimisühingute ühtne kriisilahenduskord – Otsus, millega keeldutakse andmast rahalist hüvitist asjaomastele aktsionäridele ja võlausaldajatele – Vorminõuete rikkumine – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 76 punkt d – Ilmselge vastuvõetamatus)	51
2021/C 19/56	Kohtuasi T-383/20: Üldkohtu 5. novembri 2020. aasta määrus – Moloko Beverage <i>versus</i> EUIPO – Nexus Liquids (moloko) (Euroopa Liidu kaubamärk – Tühistamismenetlus – Kehtetuks tunnistamise taotluse tagasivõtmine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	52
2021/C 19/57	Kohtuasi T-451/20 R: Üldkohtu presidendi 29. oktoobri 2020. aasta määrus – Facebook Ireland <i>versus</i> komisjon (Ajutiste meetmete kohaldamine – Konkurents – Teabenõue – Määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 18 lõige 3 – Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus – Kiireloomulisus – Fumus boni juris – Huvide kaalumise)	52
2021/C 19/58	Kohtuasi T-452/20 R: Üldkohtu presidendi 29. oktoobri 2020. aasta määrus – Facebook Ireland <i>versus</i> komisjon (Ajutiste meetmete kohaldamine – Konkurents – Teabenõue – Määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 18 lõige 3 – Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus – Kiireloomulisus – Fumus boni juris – Huvide kaalumise)	53
2021/C 19/59	Kohtuasi T-609/20: 30. septembril 2020 esitatud hagi – LA International Cooperation <i>versus</i> komisjon	54
2021/C 19/60	Kohtuasi T-632/20: 15. oktoobril 2020 esitatud hagi – OG <i>versus</i> EDA	56
2021/C 19/61	Kohtuasi T-641/20: 20. oktoobril 2020 esitatud hagi – Leonine Distribution <i>versus</i> komisjon	57
2021/C 19/62	Kohtuasi T-650/20: 23. oktoobril 2020 esitatud hagi – NU <i>versus</i> EUIPO	58
2021/C 19/63	Kohtuasi T-654/20: 27. oktoobril 2020 esitatud hagi – Silex <i>versus</i> komisjon ja EASME	59
2021/C 19/64	Kohtuasi T-661/20: 30. oktoobril 2020 esitatud hagi – NV <i>versus</i> eu-LISA	60
2021/C 19/65	Kohtuasi T-670/20: 9. novembril 2020 esitatud hagi – Sam McKnight <i>versus</i> EUIPO – Carolina Herrera (COOL GIRL)	61
2021/C 19/66	Kohtuasi T-673/20: 11. novembril 2020 esitatud hagi – Celler Lagravera <i>versus</i> EUIPO – Cyclic Beer Farm (Cíclic)	62
2021/C 19/67	Kohtuasi T-675/20: 12. novembril 2020 esitatud hagi – Leonardo <i>versus</i> Frontex	62
2021/C 19/68	Kohtuasi T-679/20: 13. novembril 2020 esitatud hagi – Dr. August Wolff <i>versus</i> EUIPO – Combe International (Vagisan)	63
2021/C 19/69	Kohtuasi T-680/20: 11. novembril 2020 esitatud hagi – Novelis <i>versus</i> komisjon	64

2021/C 19/70	Kohtuasi T-681/20: 13. novembril 2020 esitatud hagi – OC <i>versus</i> Euroopa välisteenistus	65
2021/C 19/71	Kohtuasi T-682/20: 16. novembril 2020 esitatud hagi – Legero Schuhfabrik <i>versus</i> EUIPO – Rieker Schuh (Jalatsid)	65
2021/C 19/72	Kohtuasi T-683/20: 16. novembril 2020 esitatud hagi – Legero Schuhfabrik <i>versus</i> EUIPO – Rieker Schuh (Jalatsid)	66
2021/C 19/73	Kohtuasi T-684/20: 16. novembril 2020 esitatud hagi – Legero Schuhfabrik <i>versus</i> EUIPO – Rieker Schuh (Jalatsid)	67
2021/C 19/74	Kohtuasi T-687/20: 16. novembril 2020 esitatud hagi – Jinan Meide Casting jt <i>versus</i> komisjon	68
2021/C 19/75	Kohtuasi T-688/20: 16. novembril 2020 esitatud hagi – Freshly Cosmetics <i>versus</i> EUIPO – Misiego Blázquez (IDENTY BEAUTY)	69
2021/C 19/76	Kohtuasi T-692/20: 18. novembril 2020 esitatud hagi – Iliad Italia <i>versus</i> komisjon	70
2021/C 19/77	Kohtuasi T-693/20: 5. novembril 2020 esitatud hagi – Hansol Paper <i>versus</i> komisjon	71
2021/C 19/78	Kohtuasi T-110/18: Üldkohtu 28. oktoobri 2020. aasta määrus – Grange Backup Power <i>versus</i> komisjon	71
2021/C 19/79	Kohtuasi T-741/18: Üldkohtu 23. oktoobri 2020. aasta määrus – ZZ <i>versus</i> EKP	72
2021/C 19/80	Kohtuasi T-222/20: Üldkohtu 27. oktoobri 2020. aasta määrus – CH <i>versus</i> parlament	72
2021/C 19/81	Kohtuasi T-490/20: Üldkohtu 27. oktoobri 2020. aasta määrus – CH ja CN <i>versus</i> parlament	72

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2021/C 19/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 9, 11.1.2021

Eelmised väljaanded

ELT C 443, 21.12.2020

ELT C 433, 14.12.2020

ELT C 423, 7.12.2020

ELT C 414, 30.11.2020

ELT C 399, 23.11.2020

ELT C 390, 16.11.2020

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

**Euroopa Kohtu (viies koda) 11. novembri 2020. aasta otsus – Euroopa Liidu Intellektuaalomandi
Amet versus John Mills Ltd, Jerome Alexander Consulting Corp.**

(Kohtuasi C-809/18 P) ⁽¹⁾

**(Apellatsioonkaebus – Euroopa Liidu kaubamärk – Määrus (EÜ) nr 207/2009 – Vastulausemenetlus –
Suhteline keeldumispõhjus – Artikli 8 lõige 3 – Kohaldamisala – Taotletava kaubamärgi identsus või
sarnasus varasema kaubamärgiga – ELi sõnamärk MINERAL MAGIC – Registreerimistaotlus, mille on
esitanud varasema kaubamärgi omaniku agent või esindaja – Varasem riigisisene sõnamärk MAGIC
MINERALS BY JEROME ALEXANDER)**

(2021/C 19/02)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: A. Lukošiušė)

Teised menetlusosalised: John Mills Ltd (esindaja: S. Malynicz, QC), Jerome Alexander Consulting Corp.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 15. oktoobri 2018. aasta kohtuotsus John Mills vs. EUIPO – Jerome Alexander Consulting (MINERAL MAGIC) (T-7/17, EU:T:2018:679).
2. Jätta kohtuasjas T-7/17 rahuldamata hagi, mille John Mills Ltd esitas Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) esimese apellatsioonikoja 5. oktoobri 2016. aasta otsuse (asi R 2087/2015-1) peale.
3. Jätta John Mills Ltd kanda tema enda kohtukulud ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukulud seoses apellatsioonimenetlusega Euroopa Kohtus ja menetlusega Üldkohtus ning Jerome Alexander Consulting Corp-i kohtukulud seoses menetlusega Üldkohtus.

⁽¹⁾ ELT C 148, 29.4.2019.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 12. novembri 2020. aasta otsus (Supremo Tribunal Administrativo eelotsusetaotlus – Portugal) – Sonaecom SGPS SA versus Autoridade Tributária e Aduaneira

(Kohtuasi C-42/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Käibemaks – Kuues direktiiv 77/388/EMÜ – Artikkel 4 – Mõiste „maksukohustuslane“ – Segatüüpi valdusettevõtja – Artikkel 17 – Sisendkäibemaksu mahaarvamise õigus – Sisendkäibemaks, mida segatüüpi valdusettevõtja tasus turu-uuringualastelt konsultatsiooniteenustelt, mida ta ostis teistes äriühingutes võimaliku osaluse omandamise eesmärgil – Omandamisest loobumine – Sisendkäibemaks, mida tasuti tütarettevõtjatele investeeringuteks vajalike vahendite rahastamise eesmärgil võlakirjaemissiooni korraldamise ja struktureerimisega seotud panga teenustasult – Realiseerimata investeeringud)

(2021/C 19/03)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal Administrativo

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Sonaecom SGPS SA

Vastustaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Resolutsioon

1. Nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas artikli 4 lõikeid 1 ja 2 ning artikli 17 lõikeid 1, 2 ja 5 tuleb tõlgendada nii, et segatüüpi valdusettevõtjal, kes osaleb tütarettevõtjate juhtimises pidevalt, on õigus maha arvata sisendkäibemaksu turu-uuringualastelt konsultatsiooniteenustelt, mida ta ostis eesmärgiga omandada osalus teises äriühingus, kui niisugust omandamist lõpuks ei toimunud.
2. Kuuenda direktiivi 77/388 artikli 4 lõikeid 1 ja 2 ning artikli 17 lõikeid 1, 2 ja 5 tuleb tõlgendada nii, et segatüüpi valdusettevõtjal, kes osaleb tütarettevõtjate juhtimises pidevalt, on lubatud maha arvata käibemaksu, mille ta on tasunud krediitdiasutusele sellise võlakirjaemissiooni korraldamise ja struktureerimise eest, mille eesmärk on teha teatud sektoris investeeringuid, kui niisuguseid investeeringuid lõpuks ei tehta ning kui selle emissiooni abil saadud kapital kantakse terves ulatuses laenuna üle kontserni emaettevõtjale.

⁽¹⁾ ELT C 139, 15.4.2019.

Euroopa Kohtu (teine koda) 11. novembri 2020. aasta otsus (Tribunalul București eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Orange România SA versus Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP)

(Kohtuasi C-61/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Direktiiv 95/46/EÜ – Artikli 2 punkt h ja artikli 7 punkt a – Määrus (EL) 2016/679 – Artikli 4 punkt 11 ja artikli 6 lõike 1 punkt a – Isikuandmete töötlemine ja eraelu puutumatuse kaitse – Isikut tõendavate dokumentide koopiate kogumine ja säilitamine mobiilside teenuste pakkuja poolt – Mõiste „andmesubjekti nõusolek“ – Vabatahtlik, konkreetne ja teadlik tahteavaldus – Nõusoleku andmine märkeruudu abil – Lepingu allkirjastamine andmesubjekti poolt – Tõendamiskohustus)

(2021/C 19/04)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul București

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Orange România SA

Vastustaja: Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP)

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta artikli 2 punkti h ja artikli 7 punkti a ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määruse (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) artikli 4 punkti 11 ja artikli 6 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et vastutav töötleja peab tõendama, et andmesubjekt on aktiivse tegevusega väljendanud nõusolekut tema kohta käivate isikuandmete töötlemiseks ja et andmesubjekt on arusaadaval ja lihtsasti kättesaadaval kujul ning selges ja lihtsas keeles enne teavitatud kõikidest selle töötlemisega seotud asjaoludest, nii et tal oli võimalik hõlpsasti kindlaks määrata nõusoleku tagajärjed, mistõttu on tagatud, et see nõusolek anti kõiki asjaolusid teades. Telekommunikatsiooniteenuste osutamise lepinguga, milles on tingimus, mille kohaselt andmesubjekt on teavitatud ja ta on nõustunud, et tema isikut tõendava dokumendi koopia kogutakse ja säilitatakse isiku tuvastamise eesmärgil, ei saa tõendada, et see isik on andnud selleks kogumiseks ja säilitamiseks nõuetekohase nõusoleku nimetatud sätete tähenduses, kui

- vastutav töötleja on sellele tingimusele viitava märkeruudu täitnud enne lepingu allkirjastamist, või kui
- lepingu tingimused võivad andmesubjekti eksitada selles, kas tal on võimalik sõlmida leping ka juhul, kui ta keeldub nõustumast teda puudutavate andmete töötlemisega, või kui
- vastutav töötleja on sobimatult mõjutanud valikuvabadust olla sellise kogumise ja säilitamise vastu, nõudes, et andmesubjekt, kes keeldub nõusolekut andmast, täidaks keeldumise dokumenteerimiseks täiendava formulari.

⁽¹⁾ ELT C 164, 13.5.2019.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 11. novembri 2020. aasta otsus (Oberster Gerichtshof eelotsusetaotlus – Austria) – DenizBank AG versus Verein für Konsumenteninformation

(Kohtuasi C-287/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Direktiiv (EL) 2015/2366 – Makseteenused siseturul – Artikli 4 punkt 14 – Mõiste „makseinstrument“ – Isikustatud multifunktsionaalsed pangakaardid – Lähiväljaside (NFC) funktsioon – Artikli 52 punkti 6 alapunkt a ja artikli 54 lõige 1 – Kasutajale esitatav teave – Raamlepingu tingimuste muutmine – Vaikimisi nõusolek – Artikli 63 lõike 1 punktid a ja b – Makseteenustega seotud õigused ja kohustused – Väikemaksevahenditele kehtestatud erand – Kohaldamise tingimused – Blokeerimisvõimaluseta makseinstrumentid – Anonüümselt kasutatav makseinstrument – Kohtuotsuse kehtivuse ajaline piiramine)

(2021/C 19/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kostja ja kassatsioonkaebuse esitaja: DenizBank AG

Hageja ja vastustaja kassatsioonimenetluses: Verein für Konsumenteninformation

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/2366 makseteenuste kohta siseturul, direktiivide 2002/65/EÜ, 2009/110/EÜ ning 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 1093/2010 muutmise ning direktiivi 2007/64/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikli 52 punkti 6 alapunkti a koostoimes artikli 54 lõikega 1 tuleb tõlgendada nii, et see reguleerib teavet ja tingimusi, mida tuleb esitada makseteenuste pakkujal, kes soovib oma teenuste kasutajaga kokku leppida nende vahel sõlmitud raamlepingu muudatust puudutavas vaikimisi nõusolekus vastavalt nendes sätetes ette nähtud korrale, kuid ei määra kindlaks piiranguid seoses kasutaja staatusega või lepingutingimuste liigiga, mis võivad olla niisuguse kokkuleppe ese, ilma et see mõjutaks – kui kasutaja on tarbija – võimalust kontrollida, kas need klauslid on ebaõiglasel nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes sätete kohaselt.
2. Direktiivi 2015/2366 artikli 4 punkti 14 tuleb tõlgendada nii, et isikustatud multifunktsionaalse pangakaardi lähiväljaside (Near Field Communications) funktsioon kujutab endast selles sättes määratletud „makseinstrumenti“, mis võimaldab teha selle kaardiga seotud pangakontolt väikese väärtusega makseid.
3. Direktiivi 2015/2366 artikli 63 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et isikustatud multifunktsionaalse pangakaardi lähiväljaside (Near Field Communications) funktsiooni abil väikese väärtusega viipemakse tegemine kujutab endast asjaomase makseinstrumenti kasutamist „anonüümselt“ selle erandit kehtestava sätte tähenduses.
4. Direktiivi 2015/2366 artikli 63 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et makseteenuse pakkuja, kes soovib tugineda selles sättes ette nähtud erandile, ei või piirduda väitega, et asjaomast makseinstrumenti ei ole võimalik blokeerida või selle edasist kasutamist takistada, samas kui olemasolevate tehniliste teadmiste objektiivset seisust arvestades ei saa sellist võimatust tõendada.

⁽¹⁾ ELT C 246, 22.7.2019.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 11. novembri 2020. aasta otsus (Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona eelotsusetaotlus – Hispaania) – UQ versus Marclean Technologies, S.L.U.

(Kohtuasi C-300/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Sotsiaalpoliitika – Kollektiivne koondamine – Direktiiv 98/59/EÜ – Artikli 1 lõike 1 esimese lõigu punkt a – Mõiste „kollektiivne koondamine“ – Koondamiste arvu määramise meetod – Ajavahemik, mida tuleb arvestada)

(2021/C 19/06)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Hageja: UQ

Kostja: Marclean Technologies, S.L.U.

menetluses osalesid: Ministerio Fiscal, Fondo de Garantía Salarial

Resolutsioon

Nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiivi 98/59/EÜ kollektiivseid koondamisi käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 1 lõike 1 esimese lõigu punkti a tuleb tõlgendada nii, et hindamaks, kas vaidlustatud individuaalne töölepingu ülesütlemine on osa kollektiivsest koondamisest, tuleb kollektiivse koondamise toimumise tuvastamiseks sättes ette nähtud ajavahemiku määramisel võtta arvesse mis tahes 30 või 90 päeva pikkust järjestikust ajavahemikku, mille vältel öeldi see individuaalne tööleping üles ja mille jooksul tööandja koondas suurima arv töötajaid ühel või mitmel põhjusel, mis ei ole seotud konkreetse töötaja isikuga sama sätte tähenduses.

⁽¹⁾ ELT C 295, 2.9.2019.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 12. novembri 2020. aasta otsus – Ralph Pethke versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

(Kohtuasi C-382/19 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Avalik teenistus – Ametnik – Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) teenistuste sisemine ümberkorraldamine – Teisele ametikohale määramine – Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artikkel 23 – Varjatud sanktsioon – Teenistuse huvid – Ametikohtade võrdväarsus – Põhjendamiskohustus – Faktiliste asjaolude moonutamine – Psühholoogiline ahistamine – Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artikkel 12a)

(2021/C 19/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Ralph Pethke (esindaja: advokaat H. Tettenborn)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: advokaadid A. Lukošiušė ja B. Wägenbaur)

Resolutsioon

- 1) Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
- 2) Jätta Ralph Pethke kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukulud.

(¹) ELT C 337, 7.10.2019.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 12. novembri 2020. aasta otsus (Sofiyski rayoneni sadi eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – „Bulstrad Vienna Insurance Group“ AD versus Olympic Insurance Company Ltd

(Kohtuasi C-427/19) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2009/138/EÜ – Artikkel 274 – Kindlustusandjate lõpetamismenetluse suhtes kohaldatav õigus – Kindlustuseltsi tegevusloa kehtetuks tunnistamine – Ajutise likvideerija nimetamine – Mõiste „kindlustusandja suhtes lõpetamismenetluse algatamise otsus“ – Lõpetamismenetluse algatamise kohtuotsuse puudumine päritoluliikmesriigis – Asjaomase kindlustusandja suhtes kohtumenetluste peatamine teistes liikmesriikides kui kindlustusandja päritoluliikmesriik)

(2021/C 19/08)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sofiyski rayoneni sad

Põhikohtuasja pooled

Hageja: „Bulstrad Vienna Insurance Group“ AD

Kostja: Olympic Insurance Company Ltd

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta direktiiviga 2013/58/EL) artiklit 274 tuleb tõlgendada nii, et pädeva asutuse otsus tunnistada asjaomase kindlustusandja tegevusloa kehtetuks ja nimetada ajutine likvideerija saab olla selle artikli tähenduses „kindlustusandja suhtes lõpetamismenetluse algatamise otsus“ üksnes siis, kui kindlustusandja päritoluliikmesriigi õiguses on kas ette nähtud, et see ajutine likvideerija on volitatud realiseerima kõnealuse kindlustusandja vara ja jaotama sellest saadud tulu kindlustusandja võlausaldajate vahel, või on selles ette nähtud, et sama kindlustusandja tegevusloa kehtetuks tunnistamise tagajärjel algatatakse automaatselt lõpetamismenetlus, ilma et eraldiseisev asutus peaks selleks tegema ametliku otsuse.
2. Direktiivi 2009/138 (muudetud direktiiviga 2013/58) artiklit 274 tuleb tõlgendada nii, et kui täidetud ei ole tingimused, mis on nõutavad selleks, et kindlustusandja tegevusloa kehtetuks tunnistamise ja talle ajutise likvideerija nimetamise otsus kujutaks endast „kindlustusandja suhtes lõpetamismenetluse algatamise otsust“ selle artikli tähenduses, siis ei pane kõnealune artikkel teiste liikmesriikide kohtutele kohustust kohaldada asjaomase kindlustusandja päritoluliikmesriigi õigust, mis näeb ette kõikide sellise ettevõtja suhtes algatatud kohtumenetluste peatamise.

(¹) ELT C 288, 26.8.2019.

**Euroopa Kohtu (esimene koda) 11. novembri 2020. aasta otsus (Oberster Gerichtshof)
eelotsusetaotlus – Austria) – Ellmes Property Services Limited versus SP**

(Kohtuasi C-433/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Õigusalane koostöö tsiviilasjades – Määrus (EL) nr 1215/2012 – Kohtualluvus ning kohtuotsuste tunnustamine ja täitmine tsiviil- ja kaubandusajades – Artikli 24 punkt 1 – Erandlik kohtualluvus kinnisasjaõigust puudutavas asjas – Artikli 7 punkti 1 alapunkt a – Valikuline kohtualluvus lepinguid puudutavates asjades – Korteriomaniiku hagi nõudega, et teine korteriomaniik lõpetaks kaasaomandis oleva kinnisasja kasutamise turismi otstarbel)

(2021/C 19/09)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Ellmes Property Services Limited

Vastustaja: SP

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 24 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et hagi, millega korteriomaniik palub keelata teisel korteriomaniikul meelevaldselt ja ilma teiste korteriomaniike nõusolekuta muuta oma eriomandi eseme kasutusotstarvet, nagu see on ette nähtud kaasomanike kokkuleppes, tuleb lugeda hagiks, mille „ese on kinnisasjaõigus“ selle sätte tähenduses, kui sellele kasutusotstarbele saab tugineda mitte ainult kinnisasja teiste korteriomaniike vastu, vaid igapähe vastu, see tuleb aga kindlaks teha eelotsusetaotluse esitanud kohtul.
2. Määruse nr 1215/2012 artikli 7 punkti 1 alapunkti a tuleb tõlgendada nii, et juhul, kui kaasomanike kokkuleppes ette nähtud eriomandi eseme kasutusotstarbele ei saa tugineda igapähe vastu, tuleb hagi, millega korteriomaniik soovib keelata selle kinnisasja teisel korteriomaniikul meelevaldselt ja ilma teiste kaasomanike nõusolekuta seda kasutusotstarvet muuta, käsitada „lepinguid puudutavas asjas“ esitatud hagina. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne on teha kindlaks, kas hagi aluseks oleva kohustuse täitmise koht on korteriomandi asukoht.

⁽¹⁾ ELT C 357, 21.10.2019.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 12. novembri 2020. aasta otsus – Stephan Fleig versus Euroopa välisteenistus

(Kohtuasi C-446/19 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Avalik teenistus – Lepingulised töötajad – Euroopa välisteenistus – Muude teenistujate teenistustingimuste artikli 47 punkti c alapunkt i – Tähtajatu töölepingu ülesütlemine – Kutsehaigus – Usaldussuhte katkemine – Õiguse õiglasele kohtulikule arutamisele – Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 teine lõik – Hoolitsemiskohustus – Põhiõiguste harta artiklid 30 ja 41 – Faktiliste asjaolude moonutamine – Kohtuliku kontrolli ulatus)

(2021/C 19/10)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Stephan Fleig (esindaja: Rechtsanwalt H. Tettenborn)

Teine menetlusosaline: Euroopa välisteenistus (esindajad: S. Marquardt ja R.C. Weiss)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Stephan Fleigilt.

⁽¹⁾ ELT C 337, 7.10.2019.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 12. novembri 2020. aasta otsus – Bruno Gollnisch versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-676/19 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Institutsiooniõigus – Euroopa Parlament – Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskiri – Parlamendiliikme assistendi hüvitis – Alusetult makstud summade sissenõudmine – Euroopa Kohtu otsuse mõju)

(2021/C 19/11)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Bruno Gollnisch (esindaja: advokaat B. Bonnefoy-Claudet)

Teised menetlusosalised: Euroopa Parlament (esindajad: S. Seyr ja M. Ecker), Euroopa Liidu nõukogu

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Bruno Gollnischilt.

⁽¹⁾ ELT C 363, 28.10.2019.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 12. novembri 2020. aasta otsus (Tribunalul București eelotsusetaotlus – Rumeenia) – ITH Comercial Timișoara SRL versus Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

(Kohtuasi C-734/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Sisendkäibemaksu mahaarvamine – Algul kavandatud tegevusest loobumine – Sisendkäibemaksu mahaarvamise korrigeerimine – Kinnisvaratehingud)

(2021/C 19/12)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul București

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: ITH Comercial Timișoara SRL

Vastustajad: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikleid 167, 168, 184 ja 185 tuleb tõlgendada nii, et õigus maha arvata sisendkäibemaks kaupadelt, antud juhul kinnisasjadelt, ja maksustatavateks tehinguteks ostetud teenustelt, säilib juhul, kui algul ette nähtud investeerimisprojektidest on loobutud maksukohustuslase tahtest sõltumatutel asjaoludel, ning seda käibemaksu ei tule korrigeerida, kui maksukohustuslasel on endiselt kavatsus kasutada seda kaupa maksustatavaks tegevuseks.
2. Direktiivi 2006/112 ja eelkõige selle artiklit 28 tuleb tõlgendada nii, et käsundita asjaajamise korral ei ole komisjonäri regulatsioon kohaldatav juhul, kui maksukohustuslane püstitab ehitise vastavalt sellise teise isiku vajadustele ja nõuetele, kes eeldatavasti võtab selle ehitise üürile.

⁽¹⁾ ELT C 54, 17.2.2020.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 12. novembri 2020. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Austria Vabariik

(Kohtuasi C-796/19) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Direktiiv 2007/59/EÜ – Vedurijuhtide sertifitseerimine – Artikli 3 punkt a – Pädev riiklik asutus – Direktiiv 2004/49/EÜ – Artikli 16 lõige 1 – Ohutusasutus – Mitme asutuse määramine)

(2021/C 19/13)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: W. Mölls ja C. Vrignon)

Kostja: Austria Vabariik (esindajad: J. Schmoll ja A. Posch)

Resolutsioon

1. Kuna Austria Vabariik määras Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta direktiivi 2007/59/EÜ (ühenduse raudteesüsteemis vedureid ja ronge juhtivate vedurijuhtide sertifitseerimise kohta) tähenduses „pädevaks asutuseks“ muu asutuse kui Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/49/EÜ ühenduse raudteede ohutuse kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 95/18/EÜ raudtee-ettevõtjate litsentseerimise kohta ja direktiivi 2001/14/EÜ raudtee infrastruktuuri läbilaskevõime jaotamise ning raudtee infrastruktuuri kasutustasude kehtestamise ja ohutuse sertifitseerimise kohta (raudteeohutuse direktiiv) artiklis 16 nimetatud ohutusasutus, siis on Austria Vabariik rikkunud direktiivi 2007/59 artikli 3 punktist a tulenevaid kohustusi.
2. Jätta Austria Vabariigi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

(¹) ELT C 432, 23.12.2019.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 12. novembri 2020. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik

(Kohtuasi C-842/19) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Euroopa Kohtu otsus, millega tuvastati liikmesriigi kohustuste rikkumine – Täitmata jätmine – Kapitali vaba liikumine – ELTL artikkel 63 – Niisuguste Belgia maksunormide kokkusobimatus, mis käsitlevad välismaal asuvalt kinnisvaralt saadavat tulu – ELTL artikli 260 lõige 2 – Karistusmaks ja põhisumma määramise nõue)

(2021/C 19/14)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: W. Roels ja A. Armenia)

Kostja: Belgia Kuningriik (esindajad: P. Cottin, J.-C. Halleux ja C. Pochet)

Resolutsioon

- 1) Kuna Belgia Kuningriik ei ole võtnud kõiki meetmeid 12. aprilli 2018. aasta kohtuotsuse komisjon vs. Belgia (C-110/17, EU:C:2018:250) täitmiseks, on ta rikkunud ELTL artikli 260 lõikest 1 tulenevaid kohustusi.
- 2) Mõista Belgia Kuningriigilt Euroopa Komisjonile välja põhisumma 2 000 000 eurot.
- 3) Mõista Belgia Kuningriigilt Euroopa Komisjoni kasuks välja karistusmaks summas 7 500 eurot iga päeva eest alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamisest kuni 12. aprilli 2018. aasta kohtuotsuse komisjon vs. Belgia (C-110/17, EU:C:2018:250) täitmiseni.
- 4) Mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

(¹) ELT C 45, 10.2.2020.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Gericht Erster Instanz Eupen (Belgia) 28. jaanuaril 2020 – DQ
versus Wallonische Region**

(Kohtuasi C-41/20)

(2021/C 19/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Gericht Erster Instanz Eupen

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: DQ

Vastustaja: Wallonische Region

Eelotsuse küsimused

1. Kas kohaldatavad riigisisesed õigusnormid, mis asutuste tõlgenduse kohaselt näevad ette, et välisriigis registreeritud sõidukit, mille on muu ELi liikmesriigi residendist isik sporaadilise ja lühiajalise kasutamise eesmärgil andnud Belgias elava isiku käsutusse, võib ilma uue registreerimise kohustuseta kasutada üksnes juhul, kui kõnealusel Belgias elaval isikul on sõidukis kaasas sõiduki isiklikuks tarbeks kasutamise luba tõendav dokument, st 20. juuli 2001. aasta kuningliku dekreeedi sõidukite registreerimise kohta artikli 3 § 2 punktis 6 viidatud dokument, on vastuolus asjaomaste Euroopa Liidu õigusnormidega ja eelkõige ühelt poolt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 20 ja 21 sätestatud isikute ja kapitali vaba liikumise õigusega, ja/või teiselt poolt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 63 ja 64 sätestatud kapitali vaba liikumise õigusega, seega kahega Euroopa Liidu neljast põhivabadusest?
2. Kas eespool kirjeldatud riigisisesed õigusnormid, nagu neid on kohaldanud Vallooni piirkond, on põhjendatud avalikust julgeolekust või muudest kaitsemeetmetest tulenevate nõuetega ja kas riigisisesed õigusnormid, millele antud tõlgenduse kohaselt näevad need siduvalt ette, et sõiduki juhtimisel peab sõidukis kaasas olema sõiduki välisriigi residendist omaniku väljastatud dokument, millega antakse luba kasutada sõidukit piiratud aja jooksul isiklikuks tarbeks ja milles on märgitud kõnealuse loa kehtivusaeg, ilma et esineks võimalust sellist dokumenti tagantjärele esitada, on taotletud eesmärgi saavutamiseks vajalikud või oleks eesmärgi olnud võimalik saavutada ka teiste, vähem rangete ja formaalsete meetmetega?

Euroopa Liidu Kohus (kuues koda) on 10. septembril 2020 teinud järgmise määruse:

ELTL artikli 63 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt seal elav isik, kellele teise liikmesriigi resident on andnud talle kuuluva ja selles teises liikmesriigis registreeritud sõiduki lühiajaliselt tasuta kasutamiseks, saab tugineda erandile tema elukohaliikmesriigis kehtivast sõidukite registreerimise kohustusest üksnes siis, kui tal on sõidukis alati kaasas dokumendid, mis tõendavad, et asjaomase isiku puhul on täidetud nimetatud erandi tegemise tingimused, ilma et oleks võimalik selliseid dokumente tagantjärele esitada.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Gericht Erster Instanz Eupen (Belgia) 28. jaanuaril 2020 – FS
versus Wallonische Region**

(Kohtuasi C-42/20)

(2021/C 19/16)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Gericht Erster Instanz Eupen

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: FS

Vastustaja: Wallonische Region

Eelotsuse küsimused

1. Kas kohaldatavad riigisisesed õigusnormid, mis asutuste tõlgenduse kohaselt näevad ette, et välisriigis registreeritud sõidukit, mille on muu ELi liikmesriigi residendist isik sporaadilise ja lühiajalise kasutamise eesmärgil andnud Belgias elava isiku käsutusse, võib ilma uue registreerimise kohustusega kasutada üksnes juhul, kui kõnealusel Belgias elaval isikul on sõidukis kaasas sõiduki isiklikuks tarbeks kasutamise luba tõendav dokument, st 20. juuli 2001. aasta kuningliku dekreeedi sõidukite registreerimise kohta artikli 3 § 2 punktis 6 viidatud dokument, on vastuolus asjaomaste Euroopa Liidu õigusnormidega ja eelkõige Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artiklitega 20 ja 21, milles on sätestatud isikute vaba liikumise õigus, ELTL artikliga 45 (töötajate vaba liikumise õigus), ELTL artikliga 49 (asutamisvabadus) ja ELTL artikliga 56 (teenuste osutamise vabadus)?
2. Kas eespool kirjeldatud riigisisesed õigusnormid, nagu neid on kohaldanud Vallooni piirkond, on põhjendatud avalikust julgeolekust või muudest kaitsemeetmetest tulenevate nõuetega ja kas riigisisesed õigusnormid, millele antud tõlgenduse kohaselt näevad need siduvalt ette, et sõiduki juhtimisel peab sõidukis kaasas olema sõiduki välisriigi residendist omaniku väljastatud dokument, millega antakse luba kasutada sõidukit piiratud aja jooksul isiklikuks tarbeks ja milles on märgitud kõnealuse loa kehtivusaeg, on taotletud eesmärgi saavutamiseks vajalikud või oleks eesmärgi olnud võimalik saavutada ka teiste, vähem rangete ja formaalsete meetmetega?

Euroopa Liidu Kohus (kuues koda) on 10. septembril 2020 teinud järgmise määruse:

ELTL artikli 63 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt seal elav isik, kellele teise liikmesriigi resident on andnud talle kuuluva ja selles teises liikmesriigis registreeritud sõiduki lühiajaliselt tasuta kasutamiseks, saab tugineda erandile tema elukohaliikmesriigis kehtivast sõidukite registreerimise kohustusest üksnes siis, kui tal on sõidukis alati kaasas dokumendid, mis tõendavad, et asjaomase isiku puhul on täidetud nimetatud erandi tegemise tingimused, ilma et oleks võimalik selliseid dokumente tagantjärele esitada.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Gericht Erster Instanz Eupen (Belgia) 28. jaanuaril 2020 – HU
versus Wallonische Region**

(Kohtuasi C-43/20)

(2021/C 19/17)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Gericht Erster Instanz Eupen

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: HU

Vastustaja: Wallonische Region

Eelotsuse küsimused

1. Kas kohaldatavad riigisisesed õigusnormid, mis asutuste tõlgenduse kohaselt näevad ette, et välisriigis registreeritud sõidukit, mille on muu ELi liikmesriigi residendist isik sporaadilise ja lühiajalise kasutamise eesmärgil andnud Belgias elava isiku käsutusse, võib ilma uue registreerimise kohustusega kasutada üksnes juhul, kui kõnealusel Belgias elaval isikul on sõidukis kaasas sõiduki isiklikuks tarbeks kasutamise luba tõendav dokument, st 20. juuli 2001. aasta kuningliku dekreeedi sõidukite registreerimise kohta artikli 3 § 2 punktis 6 viidatud dokument, on vastuolus asjaomaste Euroopa Liidu õigusnormidega ja eelkõige Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELTL) artiklitega 20 ja 21, milles on sätestatud isikute vaba liikumise õigus, ELTL artikliga 45 (töötajate vaba liikumise õigus), ELTL artikliga 49 (asutamisvabadus) ja ELTL artikliga 56 (teenuste osutamise vabadus)?

2. Kas eespool kirjeldatud riigisisised õigusnormid, nagu neid on kohaldanud Vallooni piirkond, on põhjendatud avalikust julgeolekust või muudest kaitsemeetmetest tulenevate nõuetega ja kas riigisisised õigusnormid, millele antud tõlgenduse kohaselt näevad need siduvalt ette, et sõiduki juhtimisel peab sõidukis kaasas olema sõiduki välisriigi residendist omaniku väljastatud dokument, millega antakse luba kasutada sõidukit piiratud aja jooksul isiklikuks tarbeks ja milles on märgitud kõnealuse loa kehtivusaeg, on taotletud eesmärgi saavutamiseks vajalikud või oleks eesmärki olnud võimalik saavutada ka teiste, vähem rangete ja formaalsete meetmetega?

Euroopa Liidu Kohus (kuues koda) on 10. septembril 2020 teinud järgmise määruse:

ELTL artikli 63 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt seal elav isik, kellele teise liikmesriigi resident on andnud talle kuuluva ja selles teises liikmesriigis registreeritud sõiduki lühiajaliselt tasuta kasutamiseks, saab tugineda erandile tema elukohaliikmesriigis kehtivast sõidukite registreerimise kohustusest üksnes siis, kui tal on sõidukis alati kaasas dokumendid, mis tõendavad, et asjaomase isiku puhul on täidetud nimetatud erandi tegemise tingimused, ilma et oleks võimalik selliseid dokumente tagantjärele esitada.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 23. aprillil 2020 – AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ versus Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia

(Kohtuasi C-173/20)

(2021/C 19/18)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ

Vastustajad apellatsioonimenetluses: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiivile 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtjalise töö kohta (edaspidi „direktiiv“) (¹), lisatud raamkokkuleppe klausliga 5 „Meetmed kuritarvituste vältimiseks“, mida tuleb lugeda koostoimes põhjendustega 6 ja 7 ning sama raamkokkuleppe klausliga 4 („Mittediskrimineerimise põhimõte“), samuti võrdväarsuse, tõhususe ja [Euroopa Liidu] õiguse soovitava toime põhimõtetega, on vastuolus riigisisised õigusnormid, eelkõige seaduse nr 240/2010 artikli 24 lõike 3 punkt a ja artikli 22 lõige 9, mis võimaldab ülikoolidel teadustöötajate palkamisel kasutada kvantitatiivsete piiranguteta tähtjalisi töölepinguid pikkusega kolm aastat, mida võib kaheks aastaks pikendada, ega sea nende lepingute sõlmimist ega pikendamist sõltuvusse ühestki objektiivsest, ülikooli ajutiste ja erakorraliste vajadustega seotud põhjendusest, ja mis näeb sama isikuga mitme tähtjalise töösuhte sõlmimise ainsa piirina ette, et nende kestus ei tohi ületada kahteist aastat, mis ei pea olema järjestikused?
2. Kas raamkokkuleppe klausliga 5 koostoimes direktiivi põhjendustega 6 ja 7 ning raamkokkuleppe klausliga 4, ning arvestades [Euroopa liidu] õiguse soovitud toimet, on vastuolus riigisisised sätted (eelkõige seaduse 240/2010 artikkel 24 ja artikli 29 lõige 1), mis võimaldavad ülikoolidel võtta tööle vaid tähtjaliste töölepingutega teadustöötajaid, ilma, et sellekohane otsus oleks seatud sõltuvusse ajutistest ja erakorraliste vajadustest ning ühtegi piirangut ette nägemata, kasutades selleks potentsiaalselt lõputul arvul järjestikuseid tähtjalisi lepinguid, et rahuldada ülikoolide tavalisi õppe- ja teadustegevuse vajadusi?

3. Kas raamkokkuleppe klausliga 4 on vastuolus selline riigisisene õigusnorm, nagu seadusandliku dekreeedi 75/2017 artikli 20 lõige 1 (nagu seda on tõlgendatud ministri ringkirjas nr 3/2017), mis, tunnustades küll võimalust muuta avalik-õiguslike teadusasutuste tähtajaliste teadustöötajate olukord stabiilseks – aga vaid juhul, kui teadustöötajad on 31. detsembriks 2017 töötanud vähemalt kolm aastat –, ei võimalda seda ülikoolide tähtajalistele teadustöötajatele vaid seetõttu, et seadusandliku dekreeedi 75/2017 artikli 22 lõige 16 on määranud nende töösuhete, mis põhineb seaduse alusel eraõiguslikul töölepingul, „avaliku õiguse valdkonda“ kuuluvana, vaatamata sellele, et seaduse 240/2010 artikli 22 lõige 9 näeb nii teadusasutuste kui ka ülikoolide teadustöötajate puhul ette sama maksimaalse pikkuse, mis nii teadusasutuste kui ka ülikoolidega sõlmitud tähtajalistel töösuhetel võib olla, seda kas artiklis 24 viidatud lepingute vormis või artikli 22 kohaselt teadusprojektide alusel?
4. Kas liidu õiguse võrdvärsuse, tõhususe ja soovitava toime põhimõtetega, võttes arvesse raamkokkulepet ja selle klauslis 4 sätestatud mittediskrimineerimise põhimõtet, on vastuolus riigisisised õigusnormid (seaduse 240/2010 artikli 24 lõike 3 punkt a ja seadusandliku dekreeedi 81/2015 artikli 29 lõike 2 punkt d ja lõige 4), mis – vaatamata sellele, et seadusandliku dekreeedi nr 81 viimases redaktsioonis (alates 2018. aastast) sätestatakse kõigi avalike teenistujate ja erasektori töötajate tähtajaliste töösuhete maksimaalseks pikkuseks 24 kuud (kaasa arvatud pikendused ja uuendamised) ning et see dekreet seab selliste töösuhete vormide kasutamise sõltuvusse sellest, et avalik-õiguslikel asutustel esinevad „ajutised ja erakorralised vajadused“ – lubab ülikoolidel võtta teadustöötajaid tööle kolmeaastase tähtajalise töölepinguga, mida saab kaheks aastaks pikendada, juhul kui nende kolme aasta vältel teostatud teadus- ja õppetegevusele antakse positiivne hinnang, ega näe esimese lepingu sõlmimise või pikendamise tingimusena ette ülikooli kõnealuste ajutiste ja erakorraliste vajaduste olemasolu, ja võimaldab ülikoolil isegi selle viieaastase perioodi lõpus sama isiku või teiste isikutega sõlmida teise sama tüüpi tähtajalise lepingu, et rahuldada samu, eelmise lepinguga seotud õppe- ja teadustöö vajadusi?
5. Kas raamkokkuleppe klausliga 5 – arvestades samuti tõhususe ja võrdvärsuse põhimõtteid ning klauslit 4 – on vastuolus riigisisised õigusnormid (seadusandliku dekreeedi 81/2015 artikli 29 lõike 2 punkt d ja lõige 4 ja seadusandliku dekreeedi 165/2001 artikli 36 lõiked 2 ja 5), mis välistavad kolmeaastase tähtajalise lepinguga – mida saab pikendada kaheks aastaks (seaduse 240/2010 artikli 24 lõike 3 punkti a mõttes) – ülikooli tööle võetud teadustöötajate järgneva üleviimise tähtajatule töösuhetele, sest Itaalia õiguskorras puuduvad muud meetmed, millega hoitaks ära ja karistatakse ülikoolide poolt järjestikuste tähtajaliste töösuhete kasutamise kuritarvitusi?

(¹) Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT 1999, L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Poola) 22. juulil 2020 – Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty versus D.P.

(Kohtuasi C-338/20)

(2021/C 19/19)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty

Vastustaja: D.P.

Eelotsuse küsimus

Kas karistatud isikule rahatrahvi määramise otsuse kättetoimetamine seda adressaadile arusaadavasse keelde tõlkimata annab otsust täitva riigi asutusele õiguse keelduda otsuse täitmisest raamotsuse 2005/214/JSK⁽¹⁾ artikli 20 lõike 3 rakendussätete alusel õiglase kohtumenetluse õiguse rikkumise tõttu?

⁽¹⁾ Nõukogu 24. jaanuari 2005. aasta raamotsus 2005/214/JSK rahaliste karistuste vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta (ELT 2005, L 76, lk 16).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Poola)
2. oktoobril 2020 – Delfarma Sp. z o.o. Sp versus Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych,
Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych**

(Kohtuasi C-488/20)

(2021/C 19/20)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Delfarma Sp. z o.o.

Vastustaja: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artikliga 34 on vastuolus riigisisene õigusnorm, mille kohaselt kaotab paralleelimpordiluba kehtivuse ühe aasta möödumisel originaalravimi müügiloo kehtivuse lõppemist?
2. Kas ELTL artiklite 34 ja 36 alusel võib liikmesriigi ametiasutus teha deklaratiivse otsuse, milles kinnitatakse, et seoses paralleelimpordiga antud ravimi müügiluba on kaotanud kehtivuse ainuüksi põhjusel, et on möödunud seaduses ette nähtud tähtaeg, mida arvutatakse alates originaalravimi müügiloo kehtivuse lõppemisest, ilma et see asutus kontrolliks selle ravimi müügiloo kehtivuse lõppemise põhjuseid ja muid ELTL artiklis 36 sätestatud tingimusi, mis puudutavad inimeste elu ja tervise kaitset?
3. Kas seoses paralleelimpordiga antud ravimi müügiloo kehtivuse lõppemise kohta deklaratiivse otsuse tegemiseks on piisav asjaolu, et paralleelimportijad on vabastatud kohustusest esitada perioodilisi ohutusaruandeid ja selle tõttu puuduvad asutusel ajakohastatud andmed ravimiohutuse riski-kasu suhte kohta?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 6. oktoobril 2020 –
ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft versus Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH**

(Kohtuasi C-500/20)

(2021/C 19/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Kohus on pädev tõlgendama infrastruktuuri kasutamist rahvusvahelises raudteeliikluses käsitleva lepingu ühtseid eeskirju (CUI; rahvusvahelise raudteeveo konventsiooni [COTIF] ⁽¹⁾ lisa E)?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt:

Kas CUI artikli 8 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et selles sätestatud ettevõtja vastutus asjale tekitatud kahju eest hõlmab ka kulu, mis tekib vedajal seetõttu, et ta peab oma vedurite kahjustada saamise tõttu üürima asenduseks teised vedurid?

3. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt ja teisele eitavalt:

Kas CUI artiklit 4 ja artikli 19 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et lepingupooled saavad oma vastutust kehtivalt laiendada üldise viitega liikmesriigi õigusele, kui selle kohaselt on vastutuse ulatus küll laiem, kuid – erinevalt süüst sõltumatust vastutusest, mida näeb ette CUI – on vastutuse eeldusena ette nähtud süü olemasolu?

⁽¹⁾ 2013/103/EL: Nõukogu 16. juuni 2011. aasta otsus Euroopa Liidu ja Rahvusvaheliste Raudteevedude Valitsustevahelise Organisatsiooni vahelise lepingu (Euroopa Liidu ühinemise kohta 9. mai 1980. aasta rahvusvahelise raudteeveo konventsiooniga (COTIF), mida on muudetud 3. juuni 1999. aasta Vilniuse protokolliga) allakirjutamise ja sõlmimise kohta (ELT 2013, L 51, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 13. oktoobril 2020 –
Autoridade Tributária e Aduaneira versus Termas Sulfurosas de Alcafache SA**

(Kohtuasi C-513/20)

(2021/C 19/22)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal Administrativo

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Autoridade Tributária e Aduaneira

Vastustaja: Termas Sulfurosas de Alcafache SA

Eelotsuse küsimused

Kas makseid, mis tehakse iga kasutaja haiguslugu sisaldava individuaalse kaardi avamise teenuse eest, mis annab õiguse osta „klassikalisi raviveeprotseduure“, võib liigitada käibemaksudirektiivi ⁽¹⁾ artikli 132 lõike 1 punktis b viidatud mõiste „otseselt seotud tegevus [...]“ alla ja pidada seega käibemaksuvabaks?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesarbeitsgericht (Saksamaa) 13. oktoobril 2020 – DS versus Koch Personaldienstleistungen GmbH

(Kohtuasi C-514/20)

(2021/C 19/23)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesarbeitsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: DS

Vastustaja: Koch Personaldienstleistungen GmbH

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 31 lõikega 2 ja direktiivi 2003/88/EÜ⁽¹⁾ artikliga 7 on vastuolus kollektiivlepingu säte, mis võtab selle arvutamiseks, kas ja mitme tunni eest on töötajal õigus saada lisatasu ületunnitöö eest, arvesse ainult tegelikult töötatud tunnid, jättes arvestamata tunnid, mil töötaja kasutab oma minimaalset tasustatud põhipuhkust?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (ELT 2003, L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 05/04, lk 381).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesarbeitsgericht (Saksamaa) 16. oktoobril 2020 – XP versus St. Vincenz-Krankenhaus GmbH

(Kohtuasi C-518/20)

(2021/C 19/24)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesarbeitsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: XP

Vastustaja kassatsioonimenetluses: St. Vincenz-Krankenhaus GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2003/88/EÜ⁽¹⁾ artikliga 7 ja harta artikli 31 lõikega 2 on vastuolus selline riigisisene õigusnorm nagu puhkuseaduse § 7 lõige 3, mis näeb ette, et töötaja, kellel on õigus saada seni välja võtmata tasustatud põhipuhkust ja kes tunnistatakse puhkuseaasta kestel tervislikel põhjustel täielikult töövõimetuks, kuid kes oleks puhkust enne täielikult töövõimetuks tunnistamist puhkuseaastal veel vähemasti osaliselt kasutada saanud, õiguse puhkusele aegub püsiva töövõimetuse korral 15 kuud pärast puhkuseaasta lõppu ka juhul, kui tööandja ei ole töötajale asjaomase üleskutse ja selgituste esitamise taganud võimalust kasutada oma õigust puhkusele?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt: kas sellistel tingimustel on püsiva täieliku töövõimetuse korral välistatud puhkuseaegade aegumine ka hilisemal kuupäeval?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (ELT 2003, L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 05/04, lk 381).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 15. oktoobril 2020 – K**(Kohtuasi C-519/20)**

(2021/C 19/25)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled*Kaebuse esitaja: K**Menetlusosaline: Landkreis Gifhorn***Eelotsuse küsimused**

1. Kas liidu õigust, eelkõige direktiivi 2008/115/EÜ⁽¹⁾ artikli 18 lõikeid 1 ja 3 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi kohus, kes teeb otsuse väljasaatmise eesmärgil kinnipidamise kohta, peab juhul, kui liikmesriigi seadusandja on artikli 18 lõikele 1 viidates kaldunud kõrvale artikli 16 lõikes 1 sätestatud tingimustest, iga kord kontrollima nimetatud sätte tingimuste täidetust, eelkõige seda, kas erandlik olukord veel kestab?
2. Kas liidu õigust, eelkõige direktiivi 2008/115/EÜ artikli 16 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis lubavad paigutada väljasaatmise eesmärgil kinnipeetavad ajutiselt kuni 1. juulini 2022 vanglasse, kuigi liikmesriigis on olemas spetsiaalsed kinnipidamisasutused ja möödapääsmatu vajadus selleks ei tulene eriolukorrast direktiivi 2008/115/EÜ artikli 18 lõike 1 tähenduses?
3. Kas direktiivi 2008/115/EÜ artikli 16 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et väljasaatmise eesmärgil kinnipeetava kinnipidamisega „spetsiaalses kinnipidamisasutuses“ ei ole tegemist juba seetõttu, et:
 - „spetsiaalne kinnipidamisasutus“ allub kaudselt samale valitsuse liikmele, kellele alluvad ka vangide kinnipidamisasutused, täpsemalt justiitsministrile,
 - „spetsiaalne kinnipidamisasutus“ on korraldatud vangla osakonnana, millel on küll oma juhataja, aga mis ühena vangla mitmest osakonnast allub tervikuna vangla juhtkonnale?
4. Kui kolmandale küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas direktiivi 2008/115/EÜ artikli 16 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et väljasaatmise eesmärgil kinnipeetavaid majutatakse „spetsiaalses kinnipidamisasutuses“, kui vangla rajab isikute väljasaatmise eesmärgil kinnipidamiseks eraldi osakonna, mis tegutseb eraldi territooriumil kolmes piirdega ümbritsetud hoones väljasaatmise eesmärgil kinnipeetavate jaoks ja neist kolmest hoonest ühte on ajutiselt paigutatud ainult vangid, kellele on määratud asendusvangistus või lühike vangistus, kusjuures vangla on järginud väljasaatmise eesmärgil kinnipeetavate ja vangide eraldihoidmise printsiipi, eelkõige on igas majas oma üksused (eraldi ruumid riiete, meditsiiniliseks teenindamiseks ja sportimiseks) ja kuigi õueala on nähtav kõigist majadest, kuulub iga maja juurde traatvõrguga ümbritsetud eraldi ala kinnipeetavatele, mistõttu ei ole võimalik pääseda ühest majast vahetult teise majja?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiiv 2008/115/EÜ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel (ELT 2008, L 348, lk 98).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Leedu) 22. oktoobril 2020 – UAB
Tiketa versus M.Š., VšĮ Baltic Music**

(Kohtuasi C-536/20)

(2021/C 19/26)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: UAB Tiketa

Teised menetlusosalised kassatsioonimenetluses: M.Š., VšĮ Baltic Music

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2011/83 (¹) artikli 2 punktis 2 määratletud mõistet „kaupleja“ tuleb tõlgendada nii, et isikut, kes tegutseb tarbija poolt pileti ostmisel vahendajana, võib pidada kauplajak, kelle suhtes kehtivad direktiivis 2011/83 sätestatud kohustused ja kes on seega müügi- või teenuse osutamise lepingu pool, kelle vastu võib tarbija esitada nõude või hagi?
 - 1.1. Kas direktiivi 2011/83 artikli 2 punktis 2 määratletud mõiste „kaupleja“ tõlgendamisel omab tähtsust see, kas tarbija poolt pileti ostmisel vahendajana tegutsev isik on enne tarbija sidumist kauglepinguga esitanud tarbijale selgelt ja arusaadavalt kogu teabe põhikaupleja kohta, nagu on ette nähtud direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 1 punktides c ja d?
 - 1.2. Kas asjaolu, et tegemist on vahendamisega, loetakse teatavaks tehtud juhul, kui pileti ostmise protsessis osalev isik avaldab enne tarbija sidumist kauglepinguga põhikaupleja nime ja õigusliku vormi, samuti teabe, et põhikaupleja võtab täieliku vastutuse ürituse, selle kvaliteedi ja sisu ning selle kohta esitatud teabe eest, ning märgib, et ta tegutseb üksnes piletilevitajana ja et ta on avalikustatud agent?
 - 1.3. Kas direktiivi 2011/83 artikli 2 punktis 2 määratletud mõistet „kaupleja“ võib tõlgendada nii, et võttes arvesse kahekordse teenuse (piletite levitamine ja ürituse korraldamine) osutamise õigussuhet poolte vahel, võib nii piletimüüjat kui ka ürituse korraldajat pidada kauplajak, st tarbijalepingu pooleks?
2. Kas kohustust anda tarbijale teavet ja teha see teave kättesaadavaks lihtsas ja arusaadavas keeles, nagu on sätestatud direktiivi 2011/83 artikli 8 lõikes 1, tuleb tõlgendada ja kohaldada nii, et kohustus teavitada tarbijat loetakse nõuetekohaselt täidetuks, kui selline teave on esitatud vahendaja teenuste osutamise eeskirjades, mis on tarbijale kättesaadavaks tehtud veebisaidil tiketa.lt enne, kui tarbija teeb makse, kinnitades, et ta on tutvunud vahendaja teenuste osutamise eeskirjadega ja kohustub neid järgima osana sellise tehingu tingimustest, mis sõlmitakse niinimetatud „klikilepingu“ kujul, see tähendab tehes veebipõhises süsteemis aktiivselt märke konkreetsesse kasti ja klõpsates konkreetsel lingil.
 - 2.1. Kas selle nõude tõlgendamisel ja kohaldamisel omab tähtsust asjaolu, et sellist teavet ei esitata püsival andmekandjal ja et lepingu kohta ei anta selle sõlmimise järel kogu direktiivi 2011/83 artikli 6 lõikes 1 nõutavat teavet püsival andmekandjal, nagu on nõutud direktiivi 2011/83 artikli 8 lõikes 7?
 - 2.2. Kas direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 5 kohaselt on vahendaja teenuste osutamise eeskirjades esitatud teave kauglepingu lahutamatu osa, olenemata sellest, et seda teavet ei esitata püsival andmekandjal ja/või puudub hilisem kinnitus püsival andmekandjal lepingu sõlmimise kohta?

⁽¹⁾ ELT 2011, L 304, lk 64.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 21. oktoobril 2020 – L Fund versus Finanzamt D**(Kohtuasi C-537/20)**

(2021/C 19/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: L Fund

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Finanzamt D

Menetlusosaline: Bundesministerium der Finanzen

Eelotsuse küsimused

Kas EÜ asutamislepingu artikliga 56 (nüüd: Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 63) on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette, et residendist eriotstarbelised kinnisvarafondid, mille investoriteks on üksnes mitte-residendid, on tulumaksust vabastatud, kuid mitteresidendist eriotstarbelistel kinnisvarafondidel, mille investoriteks on üksnes mitteresidendid, on riigisiselt saadavat üüritulu puudutavas osas piiratud tulumaksukohustus?

23. oktoobril 2020 esitatud hagi – Leedu Vabariik versus Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu**(Kohtuasi C-541/20)**

(2021/C 19/28)

Kohtumenetluse keel: leedu

Pooled

Hageja: Leedu Vabariik (esindajad: advokatas K. Dieninis, V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, R. Dzikovič, A. Kisieliauskaitė, G. Taluntytė ja R. Petravičius)

Kostjad: Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

Hageja palub Euroopa Kohtul:

1. Tühistada direktiivi (EL) 2020/1057⁽¹⁾ artikli 1 lõiked 3 ja 7, mis sätestavad nõude kohaldada töötajate lähetamise norme (piiriülestele) vedudele ja kabotaažvedudele direktiivi 96/71/EÜ tähenduses. Kui direktiivi 2020/1057 artikli 1 lõikeid 3 ja 7 ei ole võimalik tühistada selle direktiivi sisu muutmata, palub Leedu Vabariik tühistada direktiiv 2020/1057 tervenisti;
2. Tühistada määruse 2020/1054⁽²⁾ artikli 1 punkti 6 alapunkt d osas, milles selles sätestatud kohustus nõuab veoettevõtjatelt, et nad tagaksid sõidukijuhtide naasmise oma elukohta või tööandja tegevuskohta iga nelja nädala järel. Kui nimetatud sätte osa ei ole võimalik tühistada, siis palub Leedu Vabariik tühistada viidatud säte tervenisti;
3. Tühistada määruse 2020/1054 artikkel 3 osas, milles see näeb ette, et määrusesse (EÜ) nr 561/2006 tehtud muudatused jõustuvad kahekümnenädal päeval pärast määruse 2020/1054 avaldamist Euroopa Liidu Teatajas (20. augustil 2020). Kui määruse 2020/1054 artiklit 3 ei ole võimalik tühistada, ilma et see mõjutaks selle määruse muid sätteid, siis palub Leedu Vabariik tühistada määrus 2020/1054 tervenisti;

4. Mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt ja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Leedu Vabariik esitab oma hagi põhjendamiseks järgmised väited:

1. Nähes ette nõude, et töötajate lähetamise reegleid tuleb kohaldada rahvusvahelistele (piiriülestele) ja kabotaažvedudele, mis ei ole kahepoolsed, **on direktiivi 2020/1057 artikli 1 lõiked 3 ja 7 vastuolus:**

1.1 **Võrdse kohtlemise põhimõttega**, kuivõrd vedude valikuline jaotamine on täiesti alusetu ja tekitab sama ettevõtte töötajate tasustamisel topeltstandardeid, olgugi et nende töö sisu on sama. Selle tulemusel kehtestati lähetamist reguleerivad normid objektiivsete kriteeriumide puudumisel, rikkudes seeläbi „võrdse töö eest võrdse tasu“ põhimõtet ja eirates Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 20 sätestatud võrdse kohtlemise põhimõtet;

1.2 **Proportsionaalsuse põhimõttega**, kuivõrd ELi institutsioonid esiteks kehtestasid erinevad maksmise korrad sama tööd tegevatele sõidukijuhtidele; teiseks jätsid arvesse võtmata rahvusvaheliste vedude eripära; kolmandaks jätsid arvesse võtmata rahvusvaheliste vedude valdkonnas tegutsevate isikute erakordselt suurt liikuvust; neljandaks, kuna nad panid endi kehtestatud kriteeriumidega põhjendamatult suure halduskoormuse väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele, tegid nad ilmselge vea ja võtsid vastu meetme, mis on taotletava eesmärgi suhtes ebaproportsionaalne;

1.3 **Hea õigusloome põhimõttega**, kuivõrd ELi institutsioonidel paluti vaidlustatud sätete mõjuhinnangu tegemist või esitada põhjendus, miks niisugune hinnang ei ole vajalik.

2. **Määruse 2020/1054 artikli 1 punkti 6 alapunkt d**, mis näeb veoettevõtjatele ette kohustuse tagada, et nende juhid naasevad oma elukohta või tööandja tegevuskohta iga nelja nädala järel, **on vastuolus:**

2.1 **ELTL artikliga 45**, kuivõrd sõidukijuhtidele pandud kohustus naasta oma elukohta või tööandja tegevuskohta, ilma igasuguse võimaluseta endil valida, kus nad soovivad oma puhkeajaga veeta, rikub nende kui töötajate liikumisvabadust;

2.2 **ELTL artikliga 26 ja diskrimineerimiskeelu üldpõhimõttega**, kuivõrd töötajate vaba liikumine on piiratud ja neid, kes töötavad ELi ääreala liikmesriikides asuvate veoettevõtjate jaoks, diskrimineeritakse seeläbi, et kohustatakse puhkamiseks naasma oma elukohta või tööandja tegevuskohta, kuna nad on seetõttu sunnitud läbima märkimisväärsed vahemaid ja kulutama oluliselt rohkem aega kui sõidukijuhid, kes töötavad veoettevõtjate jaoks liikmesriikides, mis asuvad Euroopa Liidu keskosas; selleks, et töötajate naasmist käsitlevat sätet rakendada, leiavad ELi ääreala liikmesriikides asuvad veoettevõtjad end ebasoodsamas olukorras võrreldes teiste siseturul tegutsevate ettevõtjatega;

2.3 **ELL artikli 3 lõikega 3, ELTL artiklitega 11 ja 191 ning ELi keskkonna ja kliimamuutuste poliitikaga**, kuivõrd nõue tagada sõidukijuhtide kohustuslik naasmine iga nelja nädala järel toob kaasa Euroopa Liidu liikluse, nende sõidukijuhtide arvu, kes naasevad tühjaks laaditud haagistega, teiste korraldatud vedude arvu, tarbitud kütusekoguse ja CO₂ õhuheite kunstliku suurenemise;

2.4 **Proportsionaalsuse põhimõttega**, kuivõrd sõidukijuhtide kohustuslik korraline naasmine, mis on nimetatud sättes ette nähtud, on ilmselgelt ebaproportsionaalne ja sobimatu meede, arvestades avalikult välja kuulutatud eesmärki parandada töötajate puhkeaja tingimusi.

3. **Määruse 2020/1054 artikkel 3**, mis näeb ette kuupäeva, millal see määrus jõustub (20. august 2020), ilma et see näeks ette üleminekuperioodi, eriti arvestades kohustust viivitamatult kohaldada esiteks määruse nr 561/2006 artikli 8 lõikesse 8 tehtud muudatusi, millega keelatakse puhkeperioodide tegemine sõiduki kabiinis, ja teiseks määruse nr 561/2006 artikli 8 lõikesse 8a tehtud muudatusi, mis on seotud kohustusega tagada, et sõidukijuhid naasevad on elukohta iga nelja nädala järel, **on vastuolus:**

- 3.1 **Proportsionaalsuse põhimõttega**, kuivõrd määrates jõustumise kuupäevani kuluvaks perioodiks 20 päeva on ELi institutsioonid esiteks jätnud arvestamata asjaolu, et liikmesriikidel ja vedajatel ei ole objektiivsetel põhjustel ja üleminekuperioodi puudumisel võimalik muudetud kohustustega kohanduda, ja teiseks ei ole nad esitanud ühtki väidet, millega põhjendada nende uute nõuete jõustamise kiireloomulisust;
- 3.2 **ELTL artiklis 296 sätestatud põhjendamiskohustusega**, kuivõrd ELi institutsioonid olid ettepaneku läbivaatamisel mõjuanalüüsi ja muude allikate tõttu teadlikud, et esiteks keeld veeta asjaomastel perioodidel uneaega kabiinis ei oleks tegelikkuses suurema osa liikmesriikide (kuna alternatiivsed majutusvõimalused ei ole piisavad) ja veoettevõtjate puhul kohaldatav, teiseks kohustus tagada, et sõidukijuhid naasevad oma elukohta või tööandja tegevuskohta, tooks kaasa praktilisi raskusi, kuna selle kohustuse rakendamise eeskirjad ei ole selged, mistõttu paluti ELi institutsioonidel esitada väiteid, millega põhjendada üleminekuperioodi või õigusnormide jõustamise edasilükkamise puudumist.
- 3.3 **Lojaalse koostöö põhimõttega**, kuivõrd ELi institutsioonid mitte üksnes jätsid täielikult põhjendamata vajaduse tagada, et viivitamatult jõustataks keeld veeta asjaomastel perioodidel öö sõiduki kabiinis ja kohustus tagada, et sõidukijuhid naasevad oma elukohta, vaid jätsid ka arvesse võtmata liikmesriikide ja huvitatud poolte esitatud andmed, mis puudutavad objektiivseid takistusi ja vajadust näha ette üleminekuperiood, mis võimaldaks muudetud õigusnormiks valmistuda.

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta direktiiv (EL) 2020/1057, millega kehtestatakse seoses direktiividega 96/71/EÜ ja 2014/67/EL sõidukijuhtide lähetamist autoveadude sektoris reguleerivad erinormid ning muudetakse direktiivi 2006/22/EÜ seoses täitmise tagamise nõuetega ja määrust (EL) nr 1024/2012 (ELT 2020, L 249, lk 49).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta määrus (EL) 2020/1054, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 561/2006 maksimaalse ööpäevase ja iganädalase sõiduaja, minimaalsete vaheaegade ning ööpäevaste ja iganädalaste puhkeperioodide miinimumnõuete osas ning määrust (EL) nr 165/2014 sõidumeerikute abil positsioneerimise osas (ELT 2020, L 249, lk 1).

23. oktoobril 2020 esitatud hagi – Leedu Vabariik versus Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-542/20)

(2021/C 19/29)

Kohtumenetluse keel: leedu

Pooled

Hageja: Leedu Vabariik (esindajad: *advokatas* K. Dieninis, V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, R. Dzikovič, A. Kisieliauskaitė, G. Taluntytė ja R. Petravičius)

Kostjad: Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

Hageja palub Euroopa Kohtul:

- Tühistada määruse 2020/1055 (¹) artikli 1 punkt 3 osas, milles see lisab määrusesse (EÜ) nr 1071/2009 (²) artikli 5 lõike 1 punkti b, mille kohaselt: „*peab ettevõtja asukohariigis [...] korraldama oma sõidukipargi tegevust selliselt, et oleks tagatud ettevõtja käsutuses olevate rahvusvahelisteks vedudeks kasutatavate sõidukite tagasipöördumine ühte selles liikmesriigis asuvasse tegevuskohta vähemalt kaheksa nädala jooksul alates sealt lahkumisest*“;
- Tühistada määruse 2020/1055 artikli 2 punkti 4 alapunkt a, millega muudetakse määruse (EÜ) nr 1072/2009 (³) artiklit 8, lisades sellesse lõike 2a, mille kohaselt: „*vedajad ei tohi teha sama sõidukiga või ühendatud autorongi puhul sama sõiduki mootorsõidukiga kabotaažvedusid samas liikmesriigis nelja päeva jooksul pärast nende poolt teostatud kabotaažveo lõppu selles liikmesriigis*“;

— mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt ja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Leedu Vabariik esitab oma hagi põhjendamiseks järgmised väited:

1. **Määruse 2020/1055 artikli 1 punkt 3** osas, milles see lisab määrusesse (EÜ) nr 1071/2009 artikli 5 lõike 1 punkti b, mille kohaselt: „*peab ettevõtja asukohariigis [...] korraldama oma sõidukipargi tegevust selliselt, et oleks tagatud ettevõtja käsutuses olevate rahvusvahelisteks vedudeks kasutatavate sõidukite tagasipöördumine ühte selles liikmesriigis asuvasse tegevuskohta vähemalt kaheksa nädala jooksul alates sealt lahkumisest*“, **on vastuolus:**
 - 1.1 **ELL artikli 3 lõikega 3, ELTL artiklitega 11 ja 191 ning ELi keskkonna ja kliimamuutuste poliitikaga.** Nõue naasta töandja tegevuskohta suurendab nende sõidukite arvu, mis sõidavad Euroopa teedel tühjaks laaditud sõidukitega, samuti CO₂ heitkoguseid ja keskkonnareostust. ELi institutsioonid jätsid vaidlustatud sätte vastuvõtmisel arvestamata meetmed, mis on seotud Euroopa Liidu keskkonna- ja kliimamuutuste poliitikaga, eriti nõuded, mis puudutavad keskkonnakaitset ja keskkonnakaitsealaseid eesmärke, mida edendab Euroopa roheline kokkulepe ja mida on kinnitanud Euroopa Liidu Nõukogu;
 - 1.2 **ELTL artikliga 26 ja diskrimineerimiskeelu üldpõhimõttega.** Vaidlustatud sätte on kaitsemeede, millega ELi veoteenuste turg on ära jaotatud, konkurentsile piiratud ja diskrimineeriv kord nende liikmesriikide veoettevõtjate suhtes, mis asuvad geograafiliselt Euroopa Liidu äärealadel (äärealade liikmesriigid). See sätte on diskrimineeriv rahvusvaheliste maanteevedude sektori suhtes võrreldes teiste veosektoritega.
 - 1.3 **ELTL artikli 91 lõikega 2 ja artikliga 94.** ELi institutsioonidel paluti arvesse võtta asjaolu, et vaidlustatud sättel on eriti suur mõju Euroopa Liidu äärealade liikmesriikide elustandardile ja tööhõivele ja see mõjutab negatiivselt äärealadel asuvate veoettevõtjate majanduslikku olukorda; ELi institutsioonid aga jätsid selle kohustuse täitmata;
 - 1.4 **Hea õigusloome põhimõttega**, kuivõrd vaidlustatud sätte **võeti vastu nii, et jäeti täielikult hindamata selle mõju** ja põhjalikult analüüsimata selle negatiivsed sotsiaalsed ja majanduslikud tagajärjed ning mõju keskkonnale;
 - 1.5 **Proportsionaalsuse põhimõttega**, kuivõrd nõue, et sõiduk peab regulaarselt naasma, on ilmselgelt ebaproportsionaalne meede ja avalikult välja kuulutatud eesmärgi, milleks on võitlus nn riulifirmadega, saavutamiseks sobimatu.
2. **Määruse 2020/1055 artikli 2 punkti 4 alapunkt a**, millega muudetakse määruse (EÜ) nr 1072/2009 artiklit 8, lisades sellesse lõike 2a, mille kohaselt: „*vedajad ei tohi teha sama sõidukiga või ühendatud autorongi puhul sama sõiduki mootorsõidukiga kabotaažvedusid samas liikmesriigis nelja päeva jooksul pärast nende poolt teostatud kabotaažveo lõppu selles liikmesriigis*“, **on vastuolus:**
 - 2.1 **ELL artikli 3 lõikega 3 ja ELTL artiklitega 11 ning 191**, kuna pärast kabotaažvedu kohustuslik neljapäevane tegevusest hoidumise periood suurendab Euroopa Liidu teedel tühjaks laaditud sõidukite voolu ja toob kaasa suurenenud CO₂ heited ja keskkonnareostuse. Sel põhjusel on vaidlustatud sätte vastuolus aluslepingutes kinnitatud nõudega, et Euroopa Liidu transpordipoliitika rakendamisel tuleb tähelepanu pöörata keskkonnakaitse nõuetele ja Euroopa roheline kokkulepe eesmärkidele;
 - 2.2 **ELTL artikliga 26 ja diskrimineerimiskeelu põhimõttega.** Pärast kabotaažvedu kohustuslik neljapäevane tegevusest hoidumise periood tekitab siseturu toimimise ja tarneahela tõhususe piiranguid. Maanteevedude turu jaotamine on toonud kaasa väiksemate liikmesriikide ja Euroopa Liidu äärealade liikmesriikide diskrimineerimise, andes samal ajal õigusvastase ja põhjendamatu eelise suurtele ELi keskosas asuvatele liikmesriikidele pelgalt viimaste geograafilise asukoha tõttu;
 - 2.3 **ELTL artikli 91 lõikega 2 ja artikliga 94**, kuivõrd vaidlustatud sätte võeti vastu jättes täielikult arvestamata negatiivseid tagajärgi väiksematest liikmesriikidest ja Euroopa Liidu äärealade liikmesriikidest pärit veoettevõtjate majanduslikule olukorrale ning elustandardile ja tööhõivele neis liikmesriikides;

2.4 **Hea õigusloome põhimõttega**, kuivõrd vaidlustatud säte võeti vastu nii, et jäeti täielikult hindamata selle mõju ja põhjalikult analüüsivõime selle negatiivsed sotsiaalsed ja majanduslikud tagajärjed ning mõju keskkonnale;

2.5 **Proportsionaalsuse põhimõttega**, kuivõrd pärast kabotaažvedu kohustuslik neljapäevane tegevusest hoidumise periood on sobimatu meede, mis on ebaproportsionaalne kavandatavate eesmärgi puhul, milleks on selgitada kabotaaži reguleerivaid põhimõtteid ja suurendada nende rakendamise tõhusust.

-
- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta määrus (EL) 2020/1055, millega muudetakse määruseid (EÜ) nr 1071/2009, (EÜ) nr 1072/2009 ja (EL) nr 1024/2012 eesmärgiga kohendada neid autoveadude sektoris toimunud arenguga (ELT 2020, L 249, lk 17).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1071/2009, millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 96/26/EÜ (ELT 2009, L 300, lk 51).
- (³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1072/2009, rahvusvahelisele autoveoturule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta (ELT 2009, L 300, lk 72).

23. oktoobril 2020 esitatud hagi – Bulgaaria Vabariik versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-543/20)

(2021/C 19/30)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Pooled

Hageja: Bulgaaria Vabariik (esindajad: L. Zaharieva, Tsv. Mitova, M. Georgieva)

Kostjad: Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

- tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta määruse (EL) 2020/1054 (¹), millega muudetakse määrust (EÜ) nr 561/2006 maksimaalse ööpäevase ja iganädalase sõiduaja, minimaalsete vaheaegade ning ööpäevaste ja iganädalaste puhkeperioodide miinimumnõuete osas ning määrust (EL) nr 165/2014 sõidumeerikute abil positsioneerimise osas, artikli 1 lõike 6 punktid c ja d;
- teise võimalusena juhul, kui Euroopa Kohus leiab, et põhinõuet tühistada vaidlustatud määrus osaliselt ei ole võimalik rahuldada, tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta määrus (EL) 2020/1054, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 561/2006 maksimaalse ööpäevase ja iganädalase sõiduaja, minimaalsete vaheaegade ning ööpäevaste ja iganädalaste puhkeperioodide miinimumnõuete osas ning määrust (EL) nr 165/2014 sõidumeerikute abil positsioneerimise osas, täielikult;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt ja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet:

1. Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELTL“) artikli 21 lõike 1 ja artikli 45 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikli 45 lõike 1 rikkumine;

2. EL lepingu (edaspidi „ELL“) artikli 5 lõikes 4 ning EL lepingule ja EL toimimise lepingule lisatud protokollis nr 2 subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamise kohta sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine;
3. Õiguskindluse põhimõtte rikkumine.
4. ELL artikli 5 lõikes 4 ning EL lepingule ja EL toimimise lepingule lisatud protokollis nr 2 subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamise kohta artiklis 1 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine.
5. ELTL artiklis 18 ning harta artiklites 20 ja 21 sätestatud võrdse kohtlemise põhimõtte ja diskrimineerimise keelu põhimõtte ning ELL artikli 4 lõikes 2 sätestatud põhimõtte, et liikmesriigid on aluslepingute ees võrdsed, rikkumine ning määral, mil Euroopa Kohus peab seda asjakohaseks, ELTL artikli 95 lõike 1 rikkumine.

(¹) ELT 2020, L 249, lk 1.

23. oktoobril 2020 esitatud hagi – Bulgaaria Vabariik versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-544/20)

(2021/C 19/31)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Pooled

Hageja: Bulgaaria Vabariik (esindajad: L. Zaharieva, Tsv. Mitova ja M. Georgieva)

Kostjad: Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

- tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta direktiiv (EL) 2020/1057 (¹), millega kehtestatakse seoses direktiividega 96/71/EÜ ja 2014/67/EL sõidukijuhtide lähetamist autovedude sektoris reguleerivad erinormid ning muudetakse direktiivi 2006/22/EÜ seoses täitmise tagamise nõuetega ja määrust (EL) nr 1024/2012;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt ja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet:

1. EL lepingu (ELL) artikli 5 lõikes 4 ning EL lepingule ja EL toimimise lepingule lisatud protokollis nr 2 subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamise kohta artiklis 1 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine.
2. ELTL artiklis 18 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklites 20 ja 21 sätestatud võrdse kohtlemise põhimõtte ja diskrimineerimise keelu põhimõtte ning ELL artikli 4 lõikes 2 sätestatud põhimõtte, et liikmesriigid on aluslepingute ees võrdsed, rikkumine ning määral, mil Euroopa Kohus peab seda asjakohaseks, ELTL artikli 95 lõike 1 rikkumine.
3. ELTL artikli 91 lõike 1 rikkumine.

4. ELTL artikli 91 lõike 2 ja artikli 90 koosmõjus ELL artikli 3 lõike 3 ja ELTL artikli 94 rikkumine.
5. ELTL artiklite 34 ja 35 rikkumine viisil, mida ei saa ELTL artikli 36 alusel põhjendada, ja ELTL artikli 58 lõike 1 koosmõjus ELTL artikliga 91 rikkumine või teise võimalusena ELTL artikli 56 rikkumine.

(¹) ELT 2020, L 249, lk 49.

23. oktoobril 2020 esitatud hagi – Bulgaaria Vabariik versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-545/20)

(2021/C 19/32)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Pooled

Hageja: Bulgaaria Vabariik (esindajad: L. Zaharieva, Tsv. Mitova, M. Georgieva)

Kostjad: Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

- ühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta määrus (EL) 2020/1055 (¹), millega muudetakse määruseid (EÜ) nr 1071/2009, (EÜ) nr 1072/2009 ja (EL) nr 1024/2012 eesmärgiga kohandada neid autovedude sektoris toimunud arenguga, järgmised sätted:
 - artikli 1 punkt 3 osas, millega muudetakse määruse (EÜ) nr 1071/2009 artikli 5 lõike 1 punkti b; (teise võimalusena, kui see Euroopa Kohtu hinnangul võimalik ei ole, tühistada artikli 1 punkt 3 täielikult); ja
 - artikli 2 punkti 4 alapunkt a; (teise võimalusena, kui see Euroopa Kohtu hinnangul võimalik ei ole, tühistada artikli 2 punkt 4);
- viimase võimalusena juhul, kui Euroopa Kohus leiab, et põhinõuet tühistada vaidlustatud määrus osaliselt ei ole võimalik rahuldada, tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta määrus (EL) 2020/1055, millega muudetakse määruseid (EÜ) nr 1071/2009, (EÜ) nr 1072/2009 ja (EL) nr 1024/2012 eesmärgiga kohandada neid autovedude sektoris toimunud arenguga, täielikult; ja
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt ja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet:

1. Euroopa Liidu toimimise lepingu (edaspidi „ELTL“) artikli 90 – koosmõjus Euroopa Liidu lepingu (edaspidi „ELL“) artikli 3 lõikega 3, ELTL artikliga 11, Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikliga 37, ELL artikli 3 lõikega 5, ELTL artikli 208 lõikega 2 ja artikli 216 lõikega 2 ning Pariisi kokkuleppega – rikkumine.
2. ELL artikli 5 lõikes 4 ning protokollis nr 2 sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte rikkumine.

3. Võrdse kohtlemise põhimõtte ja diskrimineerimise keelu põhimõtte (ELTL artikkel 18 ning harta artiklid 20 ja 21) ning põhimõtte, et liikmesriigid on aluslepingute ees võrdsed (ELL artikli 4 lõige 2) rikkumine ning kui see on asjakohane, siis ELTL artikli 95 lõike 1 rikkumine.
4. ELTL artikli 91 lõike 1 rikkumine.
5. ELTL artikli 90, artikli 91 lõike 2 ja artikli 94 ning ELL artikli 3 lõike 3 rikkumine.
6. ELTL artiklis 49 ning harta artiklites 15 ja 16 sätestatud kutsevabaduse ja asutamisvabaduse rikkumine.
7. ELTL artikli 58 lõike 1 koosmõjus artikliga 91 rikkumine ja teise võimalusena ELTL artikli 56 rikkumine.

⁽¹⁾ ELT 2020, L 249, lk 17.

23. oktoobril 2020 esitatud hagi – Rumeenia versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-546/20)

(2021/C 19/33)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Pooled

Hageja: Rumeenia (esindajad: E. Gane, L. Lițu ja M. Chicu)

Kostjad: Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

Hageja palub Euroopa Kohtul:

— tühistada määrus (EL) 2020/1054 osaliselt, nimelt:

— artikli 1 punkti 6 alapunkt c, millega on muudetud määruse (EÜ) nr 561/2006 artikli 8 lõiget 8, ja

— artikli 1 punkti 6 alapunkt d, millega on muudetud määruse (EÜ) nr 561/2006 artiklit 8, täiendades seda uue lõikega 8a;

teise võimalusena, üksnes juhul, kui Euroopa Kohus peaks leidma, et need sätted on määruse (EL) 2020/1054 ülejäänud sätetega lahutamatult seotud või puudutavad nimetatud õigusakti põhisisu, tühistada see liidu seadusandlik akt tervikuna;

— mõista kohtukulud välja parlamendilt ja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Rumeenia põhjendab oma hagi kolme väitega.

1. Esimene väide, et on rikutud ELL artikli 5 lõikega 4 tunnustatud proportsionaalsuse põhimõtet

Rumeenia väidab, et artikli 1 punkti 6 alapunktis c sätestatud meede, mis keelab veeta sõidukis regulaarseid iganädalasi puhkeperioode ja üle 45-tunniseid iganädalasi puhkeperioode, mida võetakse kompensatsioonina eelneva lühendatud iganädalase puhkeperioodi eest, on taotletavate eesmärkide saavutamiseks, eelkõige liiklusohutuse ja juhtide töötingimuste parandamiseks sobimatu. Ka ei kõrvalda see riske ja takistusi, mille komisjon on kindlaks teinud.

Veel enam, andmed ja teave, mis näitavad meetme ilmselget sobimatust, olid kaasseadusandjatele selle vastuvõtmise ajal teada.

Rumeenia väidab ühtlasi, et artikli 1 punkti 6 alapunktis d sätestatud meede, mis puudutab iga nelja järjestikuse nädala jooksul (ja vastavalt enne regulaarset üle 45-tunnist iganädalast puhkeperioodi, mis on võetud kompensatsioonina pärast kahte järjestikust lühendatud iganädalast puhkeperioodi) juhtide naasmist tööandja tegevuskohta tööandja asukohariigis või juhi elukohta, on ilmselgelt sobimatu, eriti kui arvestada kehtestatud uusi halduskohustusi, märkimisväärsed kulutusi, mida need ettevõtjatele kaasa toovad, nende äritegevuse piiramist ja asjaolu, et meede ei taga juhtidele nõuetekohast kaitset.

Lisaks tundub, et mõjuhinnaangus ei ole kõiki neid aspekte analüüsitud, ja selles kontekstis ei saanud kaasseadusandjad kõiki olukorras tähtsust omavaid asjaolusid ja tingimusi arvesse võtta.

2. Teine väide, et ELTL artikliga 49 tunnustatud asutamisevabadust on põhjendamatult piiratud

Rumeenia väidab, et artikli 1 punkti 6 alapunktis d sätestatud meede toob kõigile liidu geograafilistel äärealadel asuvatele ettevõtjatele kaasa uusi halduskohustusi, märkimisväärsed kulutusi ja äritegevuse piirangu, mis viivad nende asukoha üleviimiseni ja pärsivad transpordiettevõtete asutamist neis riikides.

Seega kujutab see meede endast ELTL artiklis 49 sätestatud asutamisevabaduse piirangut. Piirang ei ole põhjendatud.

3. Kolmas väide, et on rikutud ELTL artikliga 18 tunnustatud kodakondsuse alusel diskrimineerimise keeldu

Rumeenia väidab, et artikli 1 punkti 6 alapunktis c sätestatud meede seab liidu geograafilistel äärealadel asuvad riigid ilmselgelt ebasoodsamasse olukorda, arvestades eelkõige parkimisalade ja majutuskohade võrgustiku eripära.

Rumeenia väidab veel, et juhtide naasmise tagamine vastavalt artikli 1 punkti 6 alapunktile d toob kaasa märkimisväärsed kulu äriühingutele, mis on asutatud liidu geograafilistel äärealadel asuvates liikmesriikides, igal juhul on see kulu märksa suurem võrreldes kuluga liikmesriikides, mis asuvad ELis transpordikeskuse lähistel.

Pealegi on määruses (EL) 2020/1054, määruses (EL) 2020/1055 ⁽¹⁾ ja direktiivis (EL) 2020/1057 ⁽²⁾ sätestatud meetmed (st kabotaažveo täiendav piiramine, sõiduki tagasipöördumine tegevuskohta asukohaliikmesriigis iga kaheksa nädala järel, juhi naasmine iga nelja nädala järel, keeld veeta sõiduki kabiinis regulaarset iganädalast puhkeperioodi ja juhtide lähetamine) mõeldud seadusandliku koondpaketi tugisammastena ja selles kontekstis võib ainult meetmete kumuleeruva mõju analüüs näidata nende tegelikku mõju transporditurul.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta määrus (EL) 2020/1055, millega muudetakse määruseid (EÜ) nr 1071/2009, (EÜ) nr 1072/2009 ja (EL) nr 1024/2012 eesmärgiga kohandada neid autovedude sektoris toimunud arenguga (ELT 2020, L 249, lk 17).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta direktiiv (EL) 2020/1057, millega kehtestatakse seoses direktiividega 96/71/EÜ ja 2014/67/EL sõidukijuhtide lähetamist autovedude sektoris reguleerivad erinormid ning muudetakse direktiivi 2006/22/EÜ seoses täitmise tagamise nõuetega ja määrust (EL) nr 1024/2012 (ELT 2020, L 249, lk 49).

23. oktoobril 2020 esitatud hagi – Rumeenia versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu**(Kohtuasi C-547/20)**

(2021/C 19/34)

*Kohtumenetluse keel: rumeeania***Pooled***Hageja:* Rumeenia (esindajad: E. Gane, R.I. Hațieganu ja A. Rotăreanu)*Kostjad:* Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu**Hageja nõuded***Hageja palub Euroopa Kohtul:*

— tühistada määrus (EL) 2020/1055 osaliselt, nimelt:

— artikli 1 punkt 3, millega on muudetud määruse (EÜ) nr 1071/2009 artikli 5 lõike 1 punkti b, ja

— artikli 2 punkti 4 alapunktid a, b ja c, millega on muudetud määruse (EÜ) nr 1072/2009 artiklit 8, täiendades seda lõikega 2a, muutes lõiget 3 ja lisades lõike 4a;

teise võimalusena, üksnes juhul, kui Euroopa Kohus peaks leidma, et need sätted on määruse (EL) 2020/1055 ülejäänud sätetega lahutamatult seotud või puudutavad nimetatud õigusakti põhisisu, tühistada see liidu seadusandlik akt tervikuna;

— mõista kohtukulud välja parlamendilt ja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Rumeenia põhjendab oma hagi kolme väitega.

1. Esimene väide, et on rikutud ELL artikli 5 lõikega 4 tunnustatud proportsionaalsuse põhimõtet

Rumeenia väidab, et artikli 1 punktis 3 sätestatud meede, mis kehtestab kohustuse sõidukite tagasipöördumiseks asukohaliikmesriigis asuvasse tegevuskohta vähemalt kaheksa nädala jooksul, ei ole vajalik selleks, et kindlustada äriühingu tegelik ja tõhus asumine selles liikmesriigis, ja on seatud eesmärgi saavutamiseks ilmselgelt sobimatu.

Tegemist on majanduslikust aspektist põhjendamatu kohustusega, mis koormab ettevõtjaid, põhjustab tarbetuid tegevuskulusid, suurendab tühisõitude arvu ja CO₂-heidet.

Rumeenia väidab veel, et artikli 2 punkti 4 alapunktides a, b ja c sätestatud meede, mis seab täiendavad piirangud kabotaažveole, on seatud eesmärkide saavutamiseks ilmselgelt sobimatu ega ole vajalik, et lahendada kindlaks tehtud probleeme, mis on seotud kabotaažieeskirjade täitmata jätmisega.

Tegemist on tagasikäiguga turu liberariseerimise praeguse tasemega võrreldes ja see võib viia transpordiettevõtja korraldatud logistikaahela tasakaalust välja, pikendada seisakuaegu ja suurendada tühisõitude arvu. Uued sätted muudavad kabotaaži käsitlevate õigusaktide kohaldamise raskeks ja kontrollimehhanismid keerulisemaks, pannes ettevõtjatele tarbetuid halduskohustusi.

Mõlemad meetmed on ebaproportsionaalsed, võrreldes kahjuliku mõjuga liidu liikmesriikide transpordiettevõtjatele, eriti neile, kes asuvad liidu geograafilistel äärealadel.

2. Teine väide, et ELTL artikliga 49 tunnustatud asutamisevabadust on põhjendamatult piiratud

Rumeenia väidab, et artikli 1 punktiga 3 kehtestatud meede põhjustab märkimisväärsed tegevuskulused transpordiettevõtjatele, kes asuvad mõnes liidu geograafilise ääreala liikmesriigis. Selliste äriühingute kasumlikkus ja kaudselt ka nende asutamise atraktiivsus neis liikmesriikides väheneb märkimisväärselt. Samal ajal viivad juba asutatud ettevõtjad oma tegevuse üle Lääne-Euroopa riikidesse, et vähendada sõiduki asukohaliikmesriigis asuvasse tegevuskohta vähemalt kaheksa nädala jooksul tagasipöördumise kahjulikku mõju.

Seega kujutab see meede endast ELTL artiklis 49 sätestatud asutamisevabaduse piirangut. Piirang ei ole põhjendatud.

3. Kolmas väide, et on rikutud ELTL artikliga 18 tunnustatud kodakondsuse alusel diskrimineerimise keeldu

Rumeenia väidab, et meede, mis nõuab sõiduki tagasipöördumist asukohaliikmesriigis asuvasse tegevuskohta vähemalt kaheksa nädala jooksul, ja täiendavad kabotaažipiirangud on vastuolus liidu lähendamiseesmärkidega ning need on sisuliselt proteksionistlikud, kuna tõkestavad märkimisväärselt mitteresidendist ettevõtjate pääsu transporditurgudele.

Kuigi need meetmed esmapilgul ei ole diskrimineerivad, on neil liikmesriikide tasandil *de facto* teistsugune toime, kuna need mõjutavad märkimisväärselt ja ebaproportsionaalselt liidu geograafiliste äärealade liikmesriikides asuvate transpordiettevõtete majandustegevust.

Pealegi on määruses (EL) 2020/1055, määruses (EL) 2020/1054 ⁽¹⁾ ja direktiivis (EL) 2020/1057 ⁽²⁾ sätestatud meetmed (st kabotaažveo täiendav piiramine, sõiduki tagasipöördumine tegevuskohta asukohaliikmesriigis iga kaheksa nädala järel, juhi naasmine iga nelja nädala järel, keeld veeta sõiduki kabiinis regulaarset iganädalast puhkeperioodi ja juhtide lähetamine) mõeldud seadusandliku koondpaketi tugisammastena ja selles kontekstis võib ainult meetmete kumuleeruva mõju analüüs näidata nende tegelikku mõju transporditurul.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta määrus (EL) 2020/1054, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 561/2006 maksimaalse ööpäevase ja iganädalase sõiduaja, minimaalsete vaheaegade ning ööpäevaste ja iganädalaste puhkeperioodide miinimumnõuete osas ning määrust (EL) nr 165/2014 sõidumeerikute abil positsioneerimise osas (ELT 2020, L 249, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta direktiiv (EL) 2020/1057, millega kehtestatakse seoses direktiividega 96/71/EÜ ja 2014/67/EL sõidukijuhtide lähetamist autovedude sektoris reguleerivad erinormid ning muudetakse direktiivi 2006/22/EÜ seoses täitmise tagamise nõuetega ja määrust (EL) nr 1024/2012 (ELT 2020, L 249, lk 49).

23. oktoobril 2020 esitatud hagi – Rumeenia versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-548/20)

(2021/C 19/35)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Pooled

Hageja: Rumeenia (esindajad: E. Gane, L. Lițu ja M. Chicu)

Kostjad: Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

Hageja palub Euroopa Kohtul:

— tühistada direktiiv (EL) 2020/1057 osaliselt, nimelt artikli 1 lõiked 3–6;

teise võimalusena, üksnes juhul, kui Euroopa Kohus peaks leidma, et need sätted on direktiivi (EL) 2020/1057 ülejäänud sätetega lahutamatu seotud või puudutavad nimetatud õigusakti põhisisu, tühistada see liidu seadusandlik akt tervikuna;

— mõista kohtukulud välja parlamendilt ja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Rumeenia põhjendab oma hagi kahe väitega.

1. Esimene väide, et on rikutud ELL artikli 5 lõikega 4 tunnustatud proportsionaalsuse põhimõtet

Rumeenia väidab, et komisjon ei ole hinnanud selle lahenduse mõju, mis võtab nende juhtude kindlaksmääramiseks, mil autoveosektoris kohaldatakse lähetamist reguleerivaid õigusnorme, aluseks veoliigid, ja seda ei toeta ükski aruanne või uuring ega teaduslikud andmed.

Kaasseadusandjad olid käesoleval juhul kohustatud korraldama mõjuhindamise, kuna nad muutsid oluliselt komisjoni ettepanekut, kuigi neil ei olnud piisavalt teavet, mis oleks neil võimaldanud hinnata uue meetme proportsionaalsust.

Peale selle tekitab veoliigi kriteerium ebakindlust vastuvõtva liikmesriigi ja kohaldatava õiguse kindlakstegemisel. Sellisest kriteeriumist lähtumine kahjustab seega õiguskindlust ja on muu hulgas vastuolus ka direktiivis (EL) 2020/1057 seatud eesmärkidega.

Lisaks võib lähetamist reguleerivate õigusnormide veoliigist lähtuv kohaldamine autoveosektoris mõjutada sellele sektorile omast paindlikkust ja kiirust.

2. Teine väide, et on rikutud ELTL artikliga 18 tunnustatud kodakondsuse alusel diskrimineerimise keeldu

Rumeenia väidab, et olukorras, kus rahvusvaheline transporditurg on objektiivselt tsentraliseeritud ja polariseerunud ning Euroopa Liidu äärealade liikmesriikide ettevõtjate turuosa rahvusvahelisel transporditurul kasvab, on selge, et nende alade ettevõtjad kannavad põhiosas lähetusega seotud haldus- ja finantskulud ning sellised meetmed, nagu on sätestatud direktiivi (EL) 2020/1057 artikli 1 lõigetes 3–6, hakkavad pärssima nende tegevust.

Pealegi on direktiivis (EL) 2020/1057, määruses (EL) 2020/1054 ⁽¹⁾ ja määruses (EL) 2020/1055 ⁽²⁾ sätestatud meetmed (st kabotaažveo täiendav piiramine, sõiduki tagasipöördumine tegevuskohta asukohaliikmesriigis iga kaheksa nädala järel, juhi naasmine iga nelja nädala järel, keeld veeta sõiduki kabiinis regulaarset iganädalast puhkeperioodi ja juhtide lähetamine) mõeldud seadusandliku koondpaketi tugisammastena ja selles kontekstis võib ainult meetmete kumuleeruva mõju analüüs näidata nende tegelikku mõju transporditurul.

- ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta määrus (EL) 2020/1054, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 561/2006 maksimaalse ööpäevase ja iganädalase sõiduaja, minimaalsete vaheaegade ning ööpäevaste ja iganädalaste puhkeperioodide miinimumnõuete osas ning määrust (EL) nr 165/2014 sõidumeerikute abil positsioneerimise osas (ELT 2020, L 249, lk 1).
- ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta määrus (EL) 2020/1055, millega muudetakse määruseid (EÜ) nr 1071/2009, (EÜ) nr 1072/2009 ja (EL) nr 1024/2012 eesmärgiga kohandada neid autovedude sektoris toimunud arenguga (ELT 2020, L 249, lk 17).

23. oktoobril 2020 esitatud hagi – Küprose Vabariik versus Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-549/20)

(2021/C 19/36)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Küprose Vabariik (esindaja: Eirini Neofytou)

Kostjad: Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

Hageja palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta määruse (EL) 2020/1055, millega muudetakse määruseid (EÜ) nr 1071/2009, (EÜ) nr 1072/2009 ja (EL) nr 1024/2012 eesmärgiga kohandada neid autovedude sektoris toimunud arenguga ⁽¹⁾, artikli 1 lõige 3 selles osas, millega on sõnastatud määruse nr 1071/2009 artikli 5 lõike 1 punkt b. Kui Euroopa Kohus ei pea seda võimalikuks, siis teise võimalusena tühistada artikli 1 lõige 3 tervikuna;
- teise võimalusena, kui Euroopa Kohus ei pea võimalikuks vaidlustatud määruse osalist tühistamist, nagu on palutud eelmises punktis, tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta määrus (EL) 2020/1055, millega muudetakse määruseid (EÜ) nr 1071/2009, (EÜ) nr 1072/2009 ja (EL) nr 1024/2012 eesmärgiga kohandada neid autovedude sektoris toimunud arenguga;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt ja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Tühistamisnõuete põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

Esimene väide: hageja väidab, et kostjad on rikkunud ELTL artiklit 90 koostoimes ELL artikli 3 lõikega 3, ELTL artiklit 11, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 37, ELL artikli 3 lõiget 5, ELTL artikli 208 lõiget 2 ja artikli 216 lõiget 2 ning Pariisi lepingut.

Teine väide: hageja väidab, et kostjad on rikkunud proportsionaalsuse põhimõtet, mida on tunnustatud ELL artikli 5 lõikega 4 ning Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokoll nr 2 subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamise kohta artikliga 1.

Kolmas väide: hageja väidab, et kostjad on rikkunud võrdse kohtlemise põhimõtet ja diskrimineerimiskeeldu, nagu seda on tunnustatud ELTL artikliga 18 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 21 ja 21, ELL artikli 4 lõikega 2 tunnustatud põhimõtet, mille kohaselt liikmesriigid on aluslepingute ees võrdsed, ning osas, milles Euroopa Kohus seda vajalikuks peab, ELTL artikli 95 lõiget 1.

Neljas väide: hageja väidab, et kostjad on rikkunud ELTL artikli 91 lõiget 1.

Viies väide: hageja väidab, et kostjad on rikkunud ELTL artikli 91 lõiget 2 ja ELTL artiklit 90 koostoimes ELL artikli 3 lõikega 3 ning ELTL artiklit 94.

Kuues väide: hageja väidab, et kostjad on rikkunud ettevõtlusvabaduse ja asutamisvabaduse põhimõtteid, mis on tagatud ELTL artikli 49 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 15 ja 16.

Seitsmes väide: hageja väidab, et kostjad on rikkunud ELTL artikli 58 lõiget 1 koostoimes ELTL artikliga 91 ja teise võimalusena ELTL artiklit 56.

⁽¹⁾ ELT 2020, L 249 lk 17.

23. oktoobril 2020 esitatud hagi – Küprose Vabariik versus Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-550/20)

(2021/C 19/37)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Küprose Vabariik (esindaja: Eirini Neofytou)

Kostjad: Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

Hageja palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta direktiiv (EL) 2020/1057 ⁽¹⁾, millega kehtestatakse seoses direktiividega 96/71/EÜ ja 2014/67/EL sõidukijuhtide lähetamist autovedude sektoris reguleerivad erinormid ning muudetakse direktiivi 2006/22/EÜ seoses täitmise tagamise nõuetega ja määrust (EL) nr 1024/2012, ja
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt ja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

Esimene väide: hageja väidab, et kostjad on rikkunud proportsionaalsuse põhimõtet, mida on tunnustatud ELL artikli 5 lõikega 4 ning Euroopa Liidu lepingule ja Euroopa Liidu toimimise lepingule lisatud protokoll nr 2 subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamise kohta artikliga 1.

Teine väide: hageja väidab, et kostjad on rikkunud võrdse kohtlemise põhimõtet ja diskrimineerimiskeeldu, nagu seda on tunnustatud ELTL artikliga 18 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 21 ja 21, ELL artikli 4 lõikega 2 tunnustatud põhimõtet, mille kohaselt liikmesriigid on aluslepingute ees võrdsed, ning osas, milles Euroopa Kohus seda vajalikuks peab, ELTL artikli 95 lõiget 1.

Kolmas väide: hageja väidab, et kostjad on rikkunud ELTL artikli 91 lõiget 1.

Neljas väide: hageja väidab, et kostjad on rikkunud ELTL artikli 91 lõiget 2 ja ELTL artiklit 90 koostoimes ELL artikli 3 lõikega 3 ning ELTL artiklit 94.

Viies väide: hageja väidab, et kostjad on rikkunud ELTL artikleid 34 ja 35 ning et see rikkumine ei ole ELTL artikli 36 alusel põhjendatav, samuti artikli 58 lõiget 1 koostoimes ELTL artikliga 91 või, teise võimalusena, ELTL artiklit 56.

(¹) ELT 2020, L 249, lk 49.

26. oktoobril 2020 esitatud hagi – Ungari versus Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-551/20)

(2021/C 19/38)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled

Hageja: Ungari (esindajad: M. Z. Fehér ja K. Szíjjártó)

Kostjad: Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

Hageja palub Euroopa Kohtul tühistada

- määruse 2020/1054 (¹) artikli 1 punkti 6 alapunkt c ja artikli 2 lõige 2 või teise võimalusena kõik need sätted, millega eespool nimetatud sätted moodustavad lahutamatu terviku;
- määruse 2020/1055 (²) artikli 1 punkt 3 osas, milles sellega muudetakse määruse 1071/2009/EÜ artiklit 5, lisades selle lõikele 1 uue punkti b, või teise võimalusena kõik need sätted, millega eespool nimetatud sätted moodustavad lahutamatu terviku;
- direktiivi 2020/1057 (³) artikkel 1 ning teiseks selle artikli 1 lõige 6 või kolmanda võimalusena kõik need sätted, millega eespool nimetatud sätted moodustavad lahutamatu terviku;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt ja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

1. Määruse 2020/1054 vaidlustatud sätteid käsitlevad õiguslikud argumendid

määruse 2020/1054 artikli 1 punkti 6 alapunktis c toodud sätet – mille kohaselt regulaarseid iganädalasi puhkeperioode ja üle 45-tunniseid iganädalasi puhkeperioode, mida võetakse kompensatsioonina eelneva lühendatud iganädalase puhkeperioodi eest, ei või veeta sõidukis – on praktiliselt võimatu täita, kuna ei ole nii palju sobivaid puhkekohti, kui palju oleks vaja. See kohustus on õigussubjektide – sõidukijuhtidele ja veoettevõtjatele – jaoks ebaproportsionaalselt koormav ning tähendab seda, et seadusandjad on teinud ilmselge hindamisvea. Sellise hindamisveaga on sama moodi tegemist juhul, kui seadusloome menetluses ei kontrollitud üldse vaidlustatud sättes esitatud nõuetele vastavate sobivate puhkekohtade olemasolu, nende hulka, asukohta, hoolimata sellest, et seoses sellega oli tekkinud tõsisid kahtlusi.

Määruse 2020/1054 **artikli 2 punkt 2**, milles on kindlaks määratud sõidukitesse teise generatsiooni (V2) aruka sõidumeeriku paigaldamise kuupäev, on Ungari valitsuse väitel õigusvastane. Esiteks on selle vastuvõtmisel tehtud viga ning on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet, kuna ei ole kontrollitud selle tähtaja varasemale kuupäevale toomise majanduslikke ja ühiskondlikke mõjusid. Seadusandjad on teiseks rikkunud majandustegevuses osalejate õiguspärast ootust ning õiguspärase ootuse kaitse ja õiguskindluse põhimõtteid. Kolmandaks rikub see säte käsitleb liidu majandusliku konkurentsivõime säilitamist käsitlevat nõuet, mis on kehtestatud ELTL artikli 151 teises lõigus, kuna praegu ei puuduta sarnane nõue riikides, mis ei ole liidu liikmesriigid, asutatud ettevõtjate sõidukeid, mistõttu neil ettevõtjatel on ilmselgelt konkurentsieelis võrreldes liidu ettevõtjatega.

2. Määruse 2020/1055 vaidlustatud sätteid käsitlevad õiguslikud argumendid

Ungari valitsuse seisukohal on sõiduki iga kaheksa nädala tagant tagasipöördumise kohustus vastuolus proportsionaalsuse põhimõttega ning on ilmselge hindamisvea tagajärg, kuna ei Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole teinud mitte mingit mõjuhindamist selle kohustuse majanduslike, ühiskondlike ja keskkonnamõjude suhtes, mistõttu tal puudus igasugune teave selle kohta, kas see uus kohustus on proportsionaalne. Seadusandjad rikkusid seeläbi ka ettevaatuspõhimõtet, kuivõrd nad ei ole hinnanud selle meetme keskkonnamõjusid. Selle meetme tõttu peavad veokid mitmel juhul tagasi pöörduma tühjalt, mis tekitab liidu tasandil süsinikdioksiidi olulisi heitkoguseid.

See nõue rikub teiseks diskrimineerimiskeelu põhimõtet, kuna see mõjutab erinevalt ELi keskel ja selle piiräärsetes piirkondades – eelkõige nn „EL13 liikmesriikides“ – asuvaud vedajaid. ELTL artikli 91 lõike 2 ning artikli 94 kohaselt oleks seadusandjatel tulnud arvesse võtta erilisi tingimusi neis riikides ning nad oleks pidanud hoiduma selliste õigusnormide vastuvõtmisest, millel on diskrimineeriv mõju.

3. Direktiivi 2020/1057 vaidlustatud sätteid käsitlevad õiguslikud argumendid

Ungari valitsus palub esimese nõudena tühistada direktiivi 2020/1057 artikkel 1, mis sisaldab „sõidukijuhtide lähetamise erinorme“. Ta on seisukohal, et „erinormid“ on õigusvastased, kuna rahvusvahelisi vedusid tegevaid sõidukijuhte ei saa lugeda sellisteks isikuteks, kes direktiivi 96/71/EÜ artikli 1 lõike 3 punkti a kohaselt tegelevad riikidevaheliste meetmete rakendamisega, mistõttu neile ei saa laieneda nimetatud direktiivi sätted.

Ungari valitsus palub teiseks tühistada direktiivi 2020/1057 artikli 1 lõige 6, võttes arvesse, et seadusandjad on rikkunud võrdse kohtlemise põhimõtet osas, milles nn sõidukijuhtiga kombineeritud vedudele ei laiene direktiivi artikli 1 lõikes 3 toodud erand, mis käsitleb kahepoolseid vedusid. Ungari Valitsus väidab peale ka seoses selle sättega, et puudub mõjuhindamine ning et seoses sellega on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet ning et seadusandjad on teinud ilmselge kaalutusvea.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta määrus (EL) 2020/1054, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 561/2006 maksimaalse ööpäevase ja iganädalase sõiduaja, minimaalsete vaheaegade ning ööpäevaste ja iganädalaste puhkeperioodide miinimumnõuete osas ning määrust (EL) nr 165/2014 sõidumeerikute abil positsioneerimise osas (ELT 2020, L 249, lk 1).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta määrus (EL) 2020/1055, millega muudetakse määruseid (EÜ) nr 1071/2009, (EÜ) nr 1072/2009 ja (EL) nr 1024/2012 eesmärgiga kohandada neid autovedude sektoris toimunud arenguga (ELT 2020, L 249, lk 17).

(³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta direktiiv (EL) 2020/1057, millega kehtestatakse seoses direktiividega 96/71/EÜ ja 2014/67/EL sõidukijuhtide lähetamist autovedude sektoris reguleerivad erinormid ning muudetakse direktiivi 2006/22/EÜ seoses täitmise tagamise nõuetega ja määrust (EL) nr 1024/2012 (ELT 2020, L 249, lk 49).

23. oktoobril 2020 esitatud hagi – Malta Vabariik versus Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu**(Kohtuasi C-552/20)**

(2021/C 19/39)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Malta Vabariik (esindajad: A. Buhagiar, *abogados* D. Sarmiento Ramírez-Escudero, J. Sedano Lorenzo)

Kostjad: Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

- Tühistada määruse 1071/2009 ⁽¹⁾ artikli 5 lõike 1 punkt b ja määruse 1072/2009 ⁽²⁾ artikli 8 lõige 2a, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2020/1055 ⁽³⁾, millega muudetakse määruseid (EÜ) nr 1071/2009, (EÜ) nr 1072/2009 ja (EL) nr 1024/2012 eesmärgiga kohandada neid autovedude sektoris toimunud arenguga, vastavalt artiklitega 1 ja 2.
- Mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt ja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Malta Vabariik palub oma hagi tühistada vaidlustatud sätted järgmistel põhjustel.

Esimene väide, et Euroopa Kohus tühistaks määruse 2020/1055 artikli 1 lõike 3 („sõidukite koduriiki naasmise reegel“), kuna see säte:

- rikub ELTL artikli 91 lõiget 2 koostoimes ELTL artikliga 11 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 11 ja 37, arvestades et selle vastuvõtmisel eirati keskkonnamõju kaalutlusi ja sellel on tõsised tagajärjed vedudele.
- rikub ELL artikli 5 lõiget 4 ja proportsionaalsuse põhimõtet, kuna see ei ole kõige vähem piirav meede ja põhjustab keskkonna ja vedude seisukohalt tulude ja kulude võrdluses ebaproportsionaalset kahju.

Teine väide, et Euroopa Kohus tühistaks määruse 2020/1055 artikli 2 punkti 4 alapunkti a („Kabotaaži ooteaja“ reegel), kuna see

- rikub ELTL artikli 91 lõiget 2 põhjusel, et kostjad jätsid hindamata selle sätte tõsised tagajärjed vedudele.
- rikub ELL artikli 5 lõiget 4 ja proportsionaalsuse põhimõtet, kuna see piirab tugevalt veoettevõtjate võimekust korraldada oma logistikat ja tagada oma sõidukipargi sujuv toimimine.

- rikub EL põhiõiguste harta artikleid 20 ja 21 ning võrdse kohtlemise põhimõtet, kuna jätab ilma igasuguse objektiivse põhjendusest arvestamata saarel asuva liikmesriigi ja selle kaubaveoturu eripärad.

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1071/2009, millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 96/26/EÜ (ELT 2009, L 300, lk 51).
- (²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1072/2009, rahvusvahelisele autoveoturule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta (ELT 2009, L 300, lk 72).
- (³) ELT 2020, L 249, lk 17.

26. oktoobril 2020 esitatud hagi – Poola Vabariik versus Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-553/20)

(2021/C 19/40)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Poola Vabariik (esindaja: B. Majczyna)

Kostjad: Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

- tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta määruse (EL) 2020/1054, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 561/2006 maksimaalse ööpäevase ja iganädalase sõiduaja, minimaalsete vaheaegade ning ööpäevaste ja iganädalaste puhkeperioodide miinimumnõuete osas ning määrust (EL) nr 165/2014 sõidumeerikute abil positsioneerimise osas (¹), artikli 1 punkti 6 alapunkt d;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt ja Euroopa Liidu Nõukogult.

Teise võimalusena juhul, kui Euroopa Kohus on seisukohal, et määruse 2020/1054 vaidlustatud sätte ei ole ülejäänud määrusest ilma selle sisu muutmata eraldatav, palub Poola Vabariik tühistada määrus 2020/1054 tervikuna.

Väited ja peamised argumendid

Poola Vabariik esitab määruse 2020/1054 vaidlustatud sätte kohta järgmised etteheited:

- 1) etteheide, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet (ELL artikli 5 lõige 4), kuna juhtide puhkekohad on määratud meelevaldselt;
- 2) etteheide, et rikutud on ELL artikli 91 lõiget 2, kuna kõnealused meetmed võeti, ilma et arvesse oleks võetud nende mõju teatud piirkondade elatustasemele ja tööõhovele, samuti transpordiobjektide haldamisele;
- 3) etteheide, et rikutud on ELTL artiklit 94, kuna kõnealused meetmed võeti ilma vedajate majanduslikku olukorda arvesse võtmata;
- 4) etteheide, et rikutud on õiguskindluse põhimõtet, kuna kõnealune sätte on sõnastatud ebatäpselt ning ei võimalda kindlaks teha sellest tulenevaid kohustusi;
- 5) väide, et rikutud on ELTL artiklit 11 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 37, kuna arvesse ei ole võetud keskkonnakaitse nõudeid.

Poola Vabariik väidab eelkõige, et vaidlustatud säte rikub proportsionaalsuse põhimõtet. Kuna kriteeriumid, mis võimaldavad kindlaks määrata juhtide puhkekoha, on sobimatud, siis rikuti määrusest 561/2006 tulenevat juhi puhkeperioodi vaba kasutamise põhimõtet. Lisaks on autoveoettevõtjatele pandud liigne koormus, millel on negatiivne mõju mitte ainult üksikute ettevõtjate, eriti väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate olukorrale ning transporditeenuste turule, vaid ka looduseskeskkonnale. Vaidlustatud sätte kohaldamise negatiivset mõju tunnevad eelkõige ettevõtjad riikidest, mis asuvad väljaspool Euroopa Liidu keskosa. Peale selle ei ole vastuvõetud säte juhtide olukorda arvestades objektiivselt põhjendatud. See ei kajasta ka reguleeritud teenuste eripära.

(¹) ELT 2020, L 249, lk 1.

26. oktoobril 2020 esitatud hagi – Poola Vabariik versus Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-554/20)

(2021/C 19/41)

Kohtumenethuse keel: poola

Pooled

Hageja: Poola Vabariik (esindaja: B. Majczyna)

Kostjad: Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

- tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta määruse (EL) 2020/1055, millega muudetakse määruseid (EÜ) nr 1071/2009, (EÜ) nr 1072/2009 ja (EL) nr 1024/2012 eesmärgiga kohandada neid autovedude sektoris toimunud arenguga, järgmised sätted:
 - a) artikli 1 punkt 3 osas, milles selle sättega lisatakse määruse nr 1071/2009 (¹) artiklile 5 lõike 1 punktid b ja g;
 - b) artikli 2 punkti 4 alapunkt a, millega määruse nr 1072/2009 (²) artiklile 8 lisatakse lõige 2a;
 - c) artikli 2 punkti 5 alapunkt b, millega määruse nr 1072/2009 artiklile 10 lisatakse lõige 7;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt ja Euroopa Liidu Nõukogult.
- Teise võimalusena juhul, kui Euroopa Kohus on seisukohal, et määruse 2020/1055 vaidlustatud sätted ei ole ülejäänud määrusest ilma selle sisu muutmata eraldatavad, palub Poola Vabariik tühistada määrus 2020/1055 tervikuna.

Väited ja peamised argumendid

Poola Vabariik esitab määruse 2020/1055 vaidlustatud sätete kohta järgmised etteheited:

- 1) seoses artikli 1 punktiga 3, milles selle sättega lisatakse määruse 1071/2009 artiklile 5 lõike 1 punkt b:
 - a) etteheide, et kuna kehtestati nõue, et sõiduk peab vähemalt kaheksa nädala jooksul tagasi pöörduma tegevuskohta, siis on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet (ELL artikli 5 lõige 4), ELTL artikli 91 lõiget 2 ja ELTL artiklit 94;

- b) etteheide, et kuna arvesse ei võetud keskkonnakaitse nõudeid, siis on rikutud ELTL artiklit 11 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 37;

2) seoses artikli 1 punktiga 3, milles selle sättega lisatakse määruse 1071/2009 artiklile 5 lõike 1 punkt g:

- a) etteheide, et kuna kehtestati meelevaldsed nõuded nende sõidukite arvule, mis autoveo-ettevõtjatel võib olla, ja juhtide seotusele asukoha liikmesriigis asuva tegevuskohaga, siis on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet (ELL artikli 5 lõige 4);
- b) etteheide, et kuna kehtestati ebatäpsed nõuded nende sõidukite arvule, mis peaksid olema autoveo-ettevõtjate käsutuses, ja juhtide seotusele asukoha liikmesriigis asuva tegevuskohaga, siis on rikutud õiguskindluse põhimõtet;
- c) etteheide, et kuna arvesse ei võetud keskkonnakaitse nõudeid, siis on rikutud ELTL artiklit 11 ja harta artiklit 37;

3) seoses artikli 2 punkti 4 alapunktiga a:

- a) etteheide, et kuna kehtestati kohustuslik paus kabotaažvedude teostamisel, siis on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet (ELTL artikli 5 lõige 4), ELTL artikli 91 lõiget 2 ja ELTL artiklit 94;
- b) etteheide, et kuna arvesse ei võetud keskkonnakaitse nõudeid, siis on rikutud ELTL artiklit 11 ja harta artiklit 37;

4) seoses artikli 2 punkti 5 alapunktiga b:

- a) etteheide, et kuna liikmesriikidel lubati kehtestada piirangud selliste kabotaažvedude teostamisele, mis hõlmavad maanteeveo alg- või lõppetappe ja mis on osa liikmesriikidevahelistest kombineeritud vedudest, siis on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet (ELTL artikli 5 lõige 4), ELTL artikli 91 lõiget 2 ja ELTL artiklit 94;
- b) etteheide, et kuna arvesse ei võetud keskkonnakaitse nõudeid, siis on rikutud ELTL artiklit 11 ja harta artiklit 37.

Poola Vabariik väidab eelkõige, et vaidlustatud sätted rikuvad proportsionaalsuse põhimõtet. Selliste sobimatute kriteeriumide vastuvõtmise tõttu, mis võimaldavad piirata kabotaaž- ja piiriüleste tehingute tegemist, on vedajatele pandud liigne koormus, millel on negatiivne mõju mitte ainult üksikute ettevõtjate olukorrale, transporditeenuste turule, vaid ka keskkonnale ja transporditaristu toimimisele.

Vaidlustatud sätete kohaldamise negatiivset mõju tunnevad eelkõige ettevõtjad riikidest, mis asuvad väljaspool Euroopa Liidu keskosa. Peale selle ei ole vastuvõetud sätted juhtide olukorda arvestades objektiivselt põhjendatud. Need ei kajasta ka reguleeritud teenuste eripära.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1071/2009, millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 96/26/EÜ (ELT 2009, L 300, lk 51).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1072/2009 rahvusvahelisele autoveoturule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta (ELT 2009, L 300, lk 72).

26. oktoobril 2020 esitatud hagi – Poola Vabariik versus Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu**(Kohtuasi C-555/20)**

(2021/C 19/42)

*Kohtumenetluse keel: poola***Pooled***Hageja:* Poola Vabariik (esindaja: B. Majczyna)*Kostjad:* Euroopa Parlament, Euroopa Liidu Nõukogu**Hageja nõuded**

- Tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta direktiivi (EL) 2020/1057, millega kehtestatakse seoses direktiividega 96/71/EÜ ja 2014/67/EL sõidukijuhtide lähetamist autovedude sektoris reguleerivad erinormid ning muudetakse direktiivi 2006/22/EÜ seoses täitmise tagamise nõuetega ja määrust (EL) nr 1024/2012⁽¹⁾, artikli 1 lõiked 3, 4, 6 ja 7 ning artikli 9 lõige 1;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt ja Euroopa Liidu Nõukogult.
- Teise võimalusena juhul, kui Euroopa Kohus on seisukohal, et direktiivi 2020/1057 vaidlustatud sätte ei ole ülejäänud määrusest ilma selle sisu muutmata eraldatav, palub Poola Vabariik tühistada see direktiiv tervikuna.

Väited ja peamised argumendid

Poola Vabariik palub tühistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2020. aasta direktiivi (EL) 2020/1057, millega kehtestatakse seoses direktiividega 96/71/EÜ ja 2014/67/EL sõidukijuhtide lähetamist autovedude sektoris reguleerivad erinormid ning muudetakse direktiivi 2006/22/EÜ seoses täitmise tagamise nõuetega ja määrust (EL) nr 1024/2012 (ELT 2020, L 249, lk 49), artikli 1 lõiked 3, 4, 6 ja 7 ning artikli 9 lõige 1 ning mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt ja Euroopa Liidu Nõukogult.

Teise võimalusena juhul, kui Euroopa Kohus on seisukohal, et direktiivi 2020/1057 vaidlustatud sätte ei ole ülejäänud määrusest ilma selle sisu muutmata eraldatav, palub Poola Vabariik tühistada see direktiiv tervikuna.

Poola Vabariik esitab direktiivi 2020/1057 artikli 1 lõigete 3, 4, 6 ja 7 ning artikli 9 lõike 1 kohta järgmised etteheited:

- 1) rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet (ELL artikli 5 lõige 4), kuna veotehingute suhtes direktiivi 96/71 ja direktiivi 2014/67 sätete kohaldamisele on kehtestatud sobimatud kriteeriumid;
- 2) rikutud on ELL artikli 91 lõiget 2, kuna meetmed võeti, ilma et arvesse oleks võetud nende mõju teatud piirkondade elatusasemele ja tööhõivele, samuti transpordiobjektide haldamisele;
- 3) rikutud on ELTL artiklit 94, kuna kõnealused meetmed võeti ilma vedajate majanduslikku olukorda arvesse võtmata;
- 4) rikutud on ELTL artiklit 11 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 37, kuna arvesse ei ole võetud keskkonnakaitse nõudeid.

Poola Vabariik heidab direktiivi 2020/1057 artikli 9 lõike 1 puhul ette, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet (ELL artikli 5 lõiget 4), õiguskindluse põhimõtet ja ELTL artiklit 94, kuna direktiivi ülevõtmiseks ette nähtud aeg on liiga lühike.

Poola Vabariik väidab eelkõige, et vaidlustatud sätted rikuvad proportsionaalsuse põhimõtet. Kuna kriteeriumid, mis võimaldavad kindlaks määrata, millistele juhtidele kehtivad direktiivide 96/71 ja 2014/67 sätteid, on sobimatud, siis on vedajatele pandud liigne koormus, millel on negatiivne mõju mitte ainult üksikute ettevõtjate olukorrale ning transporditeenuste turule, vaid ka looduskeskkonnale. Vaidlustatud sätet kohaldamise negatiivset mõju tunnevad eelkõige ettevõtjad riikidest, mis asuvad väljaspool Euroopa Liidu keskosa. Peale selle ei ole vastuvõetud sätted juhtide olukorda arvestades objektiivselt põhjendatud. Need ei kajasta ka reguleeritud teenuste eripära.

(¹) ELT 2020, L 249, lk 49.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administratīvā rajona tiesa (Läti) 28. oktoobril 2020 – SIA Rodl & Partner versus Valsts ieņēmumu dienests

(Kohtuasi C-562/20)

(2021/C 19/43)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administratīvā rajona tiesa

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: SIA Rodl & Partner

Vastustaja: Valsts ieņēmumu dienests

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2015/849 (¹) artikli 18 lõikeid 1 ja 3 koostoimes selle direktiivi III lisa punkti 3 alapunktiga b tuleb tõlgendada nii, et need sätted i) nõuavad, et väliseid raamatupidamisteenuseid osutav teenuseosutaja võtaks kliendi suhtes tugevdatud hooldusmeetmeid, kui klient on valitsusväline organisatsioon ning kliendi volitatud ja tema juures töötav isik on suure korruptsiooniriskiga kolmanda riigi, käesoleval juhul Venemaa Föderatsiooni kodanik, kellel on Läti elamisluba, ja ii) nõuavad, et sellist klienti käsitataks suure riskiga kliendina?
2. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, siis kas direktiivi 2015/849 artikli 18 lõigete 1 ja 3 niisugust tõlgendust võib pidada proportsionaalseks ja seega Euroopa Liidu lepingu artikli 5 lõike 4 esimese lõiguga kooskõlas olevaks?
3. Kas direktiivi 2015/849 artiklit 18 koostoimes selle direktiivi III lisa punkti 3 alapunktiga b tuleb tõlgendada nii, et sellega on kehtestatud kohustus võtta kliendi suhtes tugevdatud hooldusmeetmeid kõigil juhtudel, kus kliendi äripartner, kuid mitte klient ise, on mingil viisil seotud suure korruptsiooniga kolmanda riigiga, käesoleval juhul Venemaa Föderatsiooniga?
4. Kas direktiivi 2015/849 artikli 13 lõike 1 punkte c ja d tuleb tõlgendada nii, et need näevad ette, et kohustatud isik peab kliendi suhtes hooldusmeetmete võtmisel saama kliendilt selle kliendi ja kolmanda isiku vahel sõlmitud lepingu koopias, ning selle lepingu kohapeal analüüsimeist loetakse seega ebapiisavaks?

5. Kas direktiivi 2015/849 artikli 14 lõiget 5 tuleb tõlgendada nii, et kohustatud isik peab kohaldama olemasolevate äriklientide suhtes hoolsusmeetmeid isegi siis, kui kliendi olukorras ei ole täheldatavad olulised muutused ja liikmesriigi pädeva asutuse kehtestatud tähtaeg uute järelevalvemeetmete võtmiseks ei ole saabunud, ning kas see kohustus kehtib üksnes klientide suhtes, keda käsitatakse suure riskiga klientidena?
6. Kas direktiivi 2015/849 artikli 60 lõikeid 1 ja 2 tuleb tõlgendada nii, et kui pädev asutus avaldab teabe lõpliku otsuse kohta, millega määratakse halduskaristus või võetakse haldusmeede seda direktiivi üle võtvate riigisiseste sätete rikkumise eest, on ta kohustatud tagama avaldatud teabe täpse vastavuse otsuses tuvastatud teabele?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT 2015, L 141, lk 73).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supreme Court (Iirimaa) 21. oktoobril 2020 – PF, MF versus
Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority**

(Kohtuasi C-564/20)

(2021/C 19/44)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: PF, MF

Vastustajad: Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority

Eelotsuse küsimused

1. Kas liikmesriigi koordineeriv kontrolliasutus peab kontrollimääruse (¹) artikli 33 lõike 2 punkti a ja artikli 34 kohaselt komisjonile andmeid teatades ja kinnitades piirduma sellega, et ta teatab andmed, mis kalurid on selle määruse artiklite 14 ja 15 kohaselt teatavas püügipiirkonnas püütud saagi kohta registreerinud, kui koordineerival kontrolliasutusel on alust arvata, et registreeritud andmed on lubamatult ebausaldusväärsed, või on tal õigus kasutada mõistlikke teaduslikult pädevaid meetodeid registreeritud andmete töötlemiseks ja kinnitamiseks, et saada Euroopa Komisjonile teatamiseks täpsemad andmed väljapüügi kohta?
2. Kas nimetatud asutus, kui ta on selles mõistlikel põhjendustel veendunud, tohib õiguspäraselt kasutada muidki andmevooge, nagu kalalaevatunnistused, kalapüügiload, laevaseiresüsteemi andmed, lossimisdeklaratsioonid, müügi-teatised ja veodokumendid?

(¹) Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT 2009, L 343, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Köln (Saksamaa) 29. oktoobril 2020 – DS versus Deutsche Lufthansa AG

(Kohtuasi C-565/20)

(2021/C 19/45)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Köln

Põhikohtuasja pooled

Hageja: DS

Kostja: Deutsche Lufthansa AG

Eelotsuse küsimus

Kas lennuettevõtja enda töötajate streik, mida on alustatud ametiühingu esitatud üleskutse peale, on erakorraline asjaolu määruse (EÜ) nr 261/2004 ⁽¹⁾ artikli 5 lõike 3 tähenduses?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Općinski građanski sud u Zagrebu (Horvaatia) 29. oktoobril 2020 – A. H. versus Zagrebačka banka d.d.

(Kohtuasi C-567/20)

(2021/C 19/46)

Kohtumenetluse keel: horvaadi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Općinski građanski sud u Zagrebu

Põhikohtuasja pooled

Hageja: A. H.

Kostja: Zagrebačka banka d.d.

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 93/13 ⁽¹⁾ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 6 lõiget 1, mida on tõlgendatud Euroopa Kohtu praktikas, eelkõige kohtuasjas C-118/17 Dunai, tuleb tõlgendada nii, et seadusandja sekkumine tarbija, kes on laenuvõtja, ja panga õigussuhtesse ei tohi tarbijatelt võtta õigust seaduse alusel sõlmitud esialgse lepingu või lepingu lisa tingimuste kohtulikuks vaidlustamiseks, et kasutada õigust nõuda tagasi alusetult saadud soodustusi, mille pank ebaõiglaste lepingutingimuste alusel tarbija kahjuks sai olukorras, kus seadusandja sekkumisega muutsid tarbijad esialgset lepingulist suhet vabatahtlikult tingituna seadusest tulenevast panga kohustusest sellist võimalust tarbijatele pakkuda, mitte vahetult seaduse alusel, nagu toimus kohtuasjas Dunai?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, kas siis liikmesriigi kohus, kes teeb otsuse kahe isiku (laenuvõtja ja panga) vahelises menetluses ja kes ei saa tarbijakrediidi seaduse muutmise ja täiendamise seadusele (Zakon o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju) – järgides Vrhovni sudi (Horvaatia Vabariigi kõrgeim kohus) antud tõlgendust – anda direktiivi 93/13 nõuetega kooskõlas olevat tõlgendust, võib ja/või on kohustatud selle direktiivi ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklite 38 ja 47 alusel jätma selle liikmesriigi seaduse sellele seadusele Vrhovni sudi (Horvaatia Vabariigi kõrgeim kohus) antud tõlgenduse kohaselt kohaldamata?

(¹) Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 18. novembri 2020. aasta otsus – Aquind versus ACER

(Kohtuasi T-735/18) ⁽¹⁾

(Energeetika – Määruse (EÜ) nr 714/2009 artikkel 17 – ACERi otsus jätta rahuldamata vabastustaotlus uutele elektrivõrkudevahelistele ühendustele – ACERi apellatsiooninõukogule esitatud kaebus – Kontrolli põhjalikkus)

(2021/C 19/47)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Aquind Ltd (Wallsend, Ühendkuningriik) (esindajad: *solicitors* S. Goldberg ja C. Davis ning advokaat E. White)

Kostja: Euroopa Liidu Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostöö Amet (esindajad: P. Martinet, E. Tremmel, C. Gence-Creux ja A. Hofstadter,)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada esiteks ACERi apellatsiooninõukogu 17. oktoobri 2018. aasta otsus A-001-2018, millega jäeti muutmata ACERi 19. juuni 2018. aasta otsus nr 05/2018 jätta rahuldamata vabastustaotlus seoses elektrivõrkudevahelise ühendusega, mis ühendab Ühendkuningriigi ja Prantsusmaa põhivõrke, ja teiseks tühistada see ACERi otsus.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostöö Ameti (ACER) apellatsiooninõukogu 17. oktoobri 2018. aasta otsus A-001-2018.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta ACERi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Aquind Ltd kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 103, 18.3.2019.

Üldkohtu 18. novembri 2020. aasta otsus – Topcart versus EUIPO – Carl International (TC CARL)

(Kohtuasi T-377/19) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi TC CARL taotlus – Varasem siseriiklik kujutismärk CARL TOUCH – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2021/C 19/48)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Topcart GmbH (Wiesbaden, Saksamaa) (esindaja: advokaat M. Hoffmann)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: D. Walicka)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Carl International (Limonest, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat B. Müller)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 2. aprilli 2019. aasta otsuse (asi R 1826/2018-2) peale, mis käsitleb Carl Internationali ja Topcarti vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Topcart GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 270, 12.8.2019.

Üldkohtu 18. novembri 2020. aasta otsus – Topcart versus EUIPO – Carl International (TC CARL)

(Kohtuasi T-378/19) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi TC CARL taotlus – Varasem siseriiklik kujutismärk CARL TOUCH – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b) (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2021/C 19/49)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Topcart GmbH (Wiesbaden, Saksamaa) (esindaja: advokaat M. Hoffmann)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: D. Walicka)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Carl International (Limonest, France) (esindaja: advokaat B. Müller)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 2. aprilli 2019. aasta otsuse (asi R 1617/2018-2) peale, mis käsitleb Carl Internationali ja Topcarti vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Topcart GmbH-lt.

⁽¹⁾ ELT C 270, 12.8.2019.

Üldkohtu 18. novembri 2020. aasta otsus – LG Electronics versus EUIPO – Staszewski (K7)**(Kohtuasi T-21/20) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi K7 taotlus – Varasem Euroopa Liidu sõnamärk k7 – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosus – Kaupade sarnasus – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)**

(2021/C 19/50)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* LG Electronics, Inc. (Soul, Lõuna-Korea) (esindaja: advokaat R. Schiffer)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: A. Folliard-Monguiral ja V. Ruzek)*Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus:* Miłosz Staszewski (Wrocław, Poola) (esindaja: advokaat E. Gryc-Zerych)**Ese**

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 31. oktoobri 2019. aasta otsuse (asi R 401/2019-1) peale, mis käsitleb M. Staszewski ja LG Electronicsi vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja LG Electronicsilt.

⁽¹⁾ ELT C 68, 2.3.2020.

Üldkohtu 13. novembri 2020. aasta määrus – UG versus Euroopa Komisjon**(Kohtuasi T-571/17) ⁽¹⁾****(Avalik teenistus – Lepingulised töötajad – Tähtajatu tööleping – Muude teenistujate teenistustingimuste artikli 47 punkti c alapunkt i – Töölepingu ülesütlemine etteteatamistähtajaga – Kokkulepe kahjuhüvitise summa kohta – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)**

(2021/C 19/51)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled*Hageja:* UG (esindajad: advokaadid M. Richard ja P. Junqueira de Oliveira)*Kostja:* Euroopa Komisjon (esindajad: L. Radu Bouyon ja B. Mongin)**Ese**

ELT artikli 270 alusel esitatud nõue esiteks tühistada 17. oktoobri 2016. aasta otsus, millega infrastruktuuri- ja logistikaamet Luxembourgis ütles alates 20. augustist 2017 üles hageja teenistuslepingu Euroopa Liidu muude teenistujate teenistustingimuste artikli 47 punkti c alapunkti i alusel, ning teiseks hüvitada varaline kahju, mis hagejale selle otsusega väidetavalt tekitati, ja mittevaraline kahju, mis talle tema ametiühingulase tegevuse ja lapsehoolduspuhkuse kasutamise tõttu väidetavalt tekkis.

Resolutsioon

1. Vajadus otsustada rahalise hüvitise üle seoses 17. oktoobri 2016. aasta otsusega, millega infrastruktuuri- ja logistikaamet Luxembourgis UG teenistuslepingu üles ütles, on ära langenud.
2. Jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja pool UG kohtukuludest. Jätta pool UG kohtukuludest tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 357, 23.10.2017.

Üldkohtu 30. oktoobri 2020. aasta määrus – Gáspár versus komisjon**(Kohtuasi T-827/19) ⁽¹⁾**

(Tühistamishagi – Avalik teenistus – Siseriiklike pensioniõiguste ülekandmine – Vaie, mis on esitatud pärast personalieeskirjade artikli 90 lõikes 2 ette nähtud kolmekuulise tähtaja möödumist – Vabandatava eksimuse puudumine – Ilmselge vastuvõetamatus)

(2021/C 19/52)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Norbert Gáspár (Mensdorf, Luxembourg) (esindaja: advokaat R. Wardyn)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Mongin ja M. Brauhoff)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti 23. mai 2018. aasta otsus, millega kinnitatakse hageja poolt enne liidu teenistusse asumist omandatud pensioniõiguste ülekandmine Euroopa Liidu institutsioonide pensioniskeemi.

Resolutsioon

1. Jätta hagi ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Mõista kohtukulud välja Norbert Gáspársilt.

⁽¹⁾ ELT C 61, 24.2.2020.

Üldkohtu 19. novembri 2020. aasta määrus – Buxadé Villalba jt versus parlament**(Kohtuasi T-32/20) ⁽¹⁾**

(Tühistamishagi – Institutsiooniline õigus – Parlamendiliige – Kahe Hispaania saadiku Euroopa Parlamendi liikmeks valimise teadmiseks võtmine parlamendi poolt – Kolme muu Euroopa Parlamendi liikme kaheõiguse – Otsese puutumuse puudumine – Taotlus teha tuvastusotsus – Hagi, mis on osaliselt vastuvõetamatu ja osaliselt esitatud kohtule, kes ei ole ilmselgelt pädev seda läbi vaatama)

(2021/C 19/53)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hagejad: Jorge Buxadé Villalba (Madrid, Hispaania) María Esperanza Araceli Aguilar Pinar (Madrid), Hermann Tertsch Del Valle-Lersundi (Madrid) (esindaja: advokaat M. Castro Fuertes)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: N. Görlitz ja C. Burgos)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi, milles palutakse tühistada see, et parlament võttis teadmiseks, et Carles Puigdemont i Casamajó ja Antoni Comín i Oliveres on valitud Euroopa Parlamendi liikmeks, millest parlamendi president teatas 13. jaanuari 2020. aasta täiskogu istungil.

Resolutsioon

1. Jätta hagi läbi vaatamata, kuna see on osaliselt vastuvõetamatu ja osaliselt esitatud kohtule, kes ei ole ilmselgelt pädev seda läbi vaatama.
2. Hispaania Kuningriigi, Carles Puigdemont i Casamajó ja Antoni Comín i Oliverese menetlusse astumise avalduste üle otsustamise vajadus on ära langenud.
3. Jätta Jorge Buxadé Villalba, Hermann Tertsch Del Valle-Lersundi ja María Esperanza Araceli Aguilar Pinari kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja Euroopa Parlamendi kohtukulud.
4. Jätta Hispaania Kuningriigi, C. Puigdemont i Casamajó ja A. Comín i Oliverese menetlusse astumise taotlustega seotud kohtukulud nende endi kanda.

(¹) ELT C 77, 9.3.2020.

Üldkohtu 29. oktoobri 2020. aasta määrus – Isopix versus parlament

(Kohtuasi T-163/20) (¹)

(Tühistamishagi ja kahju hüvitamise nõue – Teenuste hanked – Hankemenetlus – Fototeenuste osutamine – Pakkujate pakumise tagasilükkamine ja lepingu sõlmimine teise pakkujaga – Hankemenetluse tühistamine – Vaidluse eseme osaline äralangemine – Otsuse tegemise vajaduse osaline äralangemine – Ettekirjutus – Hagi, mis on osaliselt esitatud kohtule, kes ei ole selle lahendamiseks pädev)

(2021/C 19/54)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Isopix SA (Ixelles, Belgia) (esindajad: advokaadid P. Van den Bulck ja J. Fahner)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: K. Wójcik ja E. Taneva)

Ese

Esitaks ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada parlamendi 24. märtsi 2020. aasta otsus, millega lükati tagasi hankemenetluses COMM/DG/AWD/2019/854 „Fototeenuste osutamine – Euroopa Parlamendi institutsionaalsete tegevuste ja päevakajaliste sündmuste fotokajastus“ hageja esitatud pakkumus ja teavitati teda sellest, et leping sõlmitakse teise pakkujaga, ning parlamendi 17. aprilli 2020. aasta kiri, milles teavitati teda hankemenetluses COMM/DG/AWD/2019/854 tema esitatud pakumuse tagasilükkamisest põhjusel, et see ei vastanud finants- ja majanduslikku seisundit käsitlevatele valikukriteeriumitele, ning teiseks nõue, mis põhineb esimese võimalusena ELTL artiklil 266 ja milles palutakse kohustada parlamenti pakumused uuesti läbi vaatama, ning teise võimalusena ELTL artiklil 268 ja milles palutakse välja mõista hüvitis kahju eest, mis hagejale väidetavalt tekitati.

Resolutsioon

- 1) Hagi suhtes otsuse tegemise vajadus on ära langenud osas, milles palutakse tühistada Euroopa Parlamendi 24. märtsi 2020. aasta otsus, millega lükati tagasi hankemenetluses COMM/DG/AWD/2019/854 „Fototeenuste osutamine – Euroopa Parlamendi institutsionaalsete tegevuste ja päevakajaliste sündmuste fotokajastus“ Isopix SA esitatud pakkumus ja teavitati teda sellest, et leping sõlmitakse teise pakkujaga, ning parlamendi 17. aprilli 2020. aasta kiri, milles teavitati teda hankemenetluses COMM/DG/AWD/2019/854 tema esitatud pakkumuse tagasilükkamisest põhjusel, et see ei vastanud finants- ja majanduslikku seisundit käsitlevatele valikukriteeriumitele.
- 2) Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata, kuna see esitati kohtule, kes ei ole selle lahendamiseks ilmselgelt pädev.
- 3) Mõista kohtukulud, sh ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seotud kohtukulud välja parlamendilt.

(¹) ELT C 191, 8.6.2020.

Üldkohtu 17. novembri 2020. aasta määrus – González Calvet versus Ühtne Kriisilahendusnõukogu

(Kohtuasi T-257/20) (¹)

(Tühistamishagi – Majandus- ja rahapoliitika – Krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute ühtne kriisilahenduskord – Otsus, millega keeldutakse andmast rahalist hüvitist asjaomastele aktsionäridele ja võlausaldajatele – Vorminõuete rikkumine – Euroopa Kohtu kodukorra artikli 76 punkt d – Ilmselge vastuvõetamatus)

(2021/C 19/55)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hagejad: Ramón González Calvet (Barcelona, Hispaania) ja Joan González Calvet (Barcelona) (esindaja: advokaat P. Molina Bosch)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu (esindajad: S. Branca, J. King, L. Forestier ja E. Muratori, keda abistasid advokaadid H.-G. Kamann, F. Louis, V. Del Pozo Espinosa De Los Monteros ja L. Hesse)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi tühistada Ühtse Kriisilahendusnõukogu 17.märtsi 2020.aasta otsus SRB/EES/2020/52, millega määrati kindlaks, kas Banco Popular Español, SA kriisilahendusskeemist puudutatud aktsionäridele ja võlausaldajatele tuleb hüvitist maksta.

Resolutsioon

1. Jätta hagi ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
2. Hispaania Kuningriigi menetlusse astumise avalduse üle otsustamise vajadus on ära langenud.
3. Jätta Ramón González Calvet' ja Joan González Calvet' kohtukulud nende nedi kanda ning mõista neilt välja Ühtse Kriisilahendusnõukogu kohtukulud, välja arvatud Hispaania Kuningriigi menetlusse astumise avaldusega seotud kohtukulud.

4. Jätta R. González Calvet', Ühtse Kriisilahendusnõukogu ja Hispaania Kuningriigi kohtukulud seoses Hispaania Kuningriigi menetlusse astumise avaldusega nende endi kanda.

(¹) ELT C 209, 22.6.2020.

Üldkohtu 5. novembri 2020. aasta määrus – Moloko Beverage versus EUIPO – Nexus Liquids (moloko)

(Kohtuasi T-383/20) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk – Tühistamismenetlus – Kehtetuks tunnistamise taotluse tagasivõtmine – Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2021/C 19/56)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Moloko Beverage (Goepingue, Saksamaa) (esindaja: advokaat D. Wieland)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: D. Walicka)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Nexus Liquids GmbH (Salzuflen-les-Bains, Saksamaa) (esindaja: advokaat F. Schembecker)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 18. märtsi 2020. aasta otsuse (asi R 1485/2019-5) peale, mis käsitleb Nexus Liquidsi ja Moloko Beverage'i vahelist tühistamismenetlust.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta Moloko Beverage GmbH ja Nexus Liquids GmbH kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt kummaltki välja pool Euroopa Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukuludest.

(¹) ELT C 262, 10.8.2020.

Üldkohtu presidendi 29. oktoobri 2020. aasta määrus – Facebook Ireland versus komisjon

(Kohtuasi T-451/20 R)

(Ajutiste meetmete kohaldamine – Konkurents – Teabenõue – Määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 18 lõige 3 – Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus – Kiireloomulisus – Fumus boni juris – Huvide kaalumine)

(2021/C 19/57)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Facebook Ireland Ltd (Dublin, Iirimaa) (esindajad: D. Jowell, QC, barrister D. Bailey, solicitor J. Aitken, solicitor D. Das, solicitor S. Malhi, solicitor R. Haria, solicitor M. Quayle ja advokaat T. Oeyen)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Conte, C. Urraca Caviedes ja C. Sjödin)

Ese

ELTL artiklitel 278 ja 279 põhinev nõue peatada komisjoni 4. mai 2020. aasta otsuse C(2020) 3011 (final), mis puudutab nõukogu määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 18 lõike 3 ja artikli 24 lõike 1 punkti d rakendamise menetlust (juhtum AT.40628 – Facebooki andmekasutust käsitlev praktika), täitmine.

Resolutsioon

1. Peatada komisjoni 4. mai 2020. aasta otsuse C(2020) 3011 (final), mis puudutab nõukogu määruse nr 1/2003 artikli 18 lõike 3 ja artikli 24 lõike 1 punkti d rakendamise menetlust (juhtum AT.40628 – Facebooki andmekasutust käsitlev praktika), artikli 1 täitmine, kuna selles sätestatud kohustus puudutab dokumente, mis ei ole seotud Facebook Ireland Ltd majandustegevusega ja mis sisaldavad delikaatseid isikuandmeid, seniks, kuni ei ole rakendatud punktis 2 viidatud menetlust.
2. Facebook Irelandil tuleb tuvastada punktis 1 viidatud andmeid sisaldavad dokumendid ja edastada need komisjonile eraldi elektroonilisel andmekandjal. Need dokumendid tuleb seejärel jätta virtuaalsesse andmeruumi, millele on juurdepääs võimalikult vähestel uurimise eest vastutava rühma liikmetel koos (virtuaalselt või füüsiliselt) osalevate sama arvu Facebooki advokaatidega. Uurimise eest vastutava rühma liikmed analüüsivad ja valivad välja kõnealused dokumendid, andes samas Facebooki advokaatidele võimaluse avaldada nende kohta arvamust, enne kui asjakohasteks peetavad dokumendid lisatakse toimikusse. Juhul, kui tekib eriarvamus dokumendi klassifitseerimise osas, on Facebooki advokaatidel õigus selgitada eriarvamusele jäämise põhjuseid. Jätkuvate erimeelsuste korral võib Facebook Ireland paluda erimeelsuste lahendamist Euroopa Komisjoni konkurentsi peadirektoraadi teabe, kommunikatsiooni ja meedia eest vastutaval direktoril.
3. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus ülejäänud osas rahuldamata.
4. Tunnistada kehtetuks 24. juuli 2020. aasta määrus Facebook Ireland vs. komisjon (T-451/20 R).
5. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Üldkohtu presidendi 29. oktoobri 2020. aasta määrus – Facebook Ireland versus komisjon

(Kohtuasi T-452/20 R)

(Ajutiste meetmete kohaldamine – Konkurents – Teabenõue – Määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 18 lõige 3 – Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus – Kiireloomulisus – Fumus boni juris – Huvide kaalumine)

(2021/C 19/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Facebook Ireland Ltd (Dublin, Iirimaa) (esindajad: D. Jowell, QC, barrister D. Bailey, solicitor J. Aitken, solicitor D. Das, solicitor S. Malhi, solicitor R. Haria, solicitor M. Quayle ja advokaat T. Oeyen)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Conte, C. Urraca Caviedes ja C. Sjödin)

Ese

ELTL artiklitel 278 ja 279 põhinev nõue peatada komisjoni 4. mai 2020. aasta otsuse C(2020) 3013 (final), mis puudutab nõukogu määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 18 lõike 3 ja artikli 24 lõike 1 punkti d rakendamise menetlust (juhtum AT.40684 – Facebook Marketplace), täitmine.

Resolutsioon

1. Peatada komisjoni 4. mai 2020. aasta otsuse C(2020) 3013 (final), mis puudutab nõukogu määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 18 lõike 3 ja artikli 24 lõike 1 punkti d rakendamise menetlust (juhtum AT.40684 – Facebooki andmekasutust käsitlev praktika), artikli 1 täitmine, kuna selles sätestatud kohustus puudutab dokumente, mis ei ole seotud Facebook Ireland Ltd majandustegevusega ja mis sisaldavad delikaatseid isikuandmeid, seniks, kuni ei ole rakendatud punktis 2 viidatud menetlust.
2. Facebook Irelandil tuleb tuvastada punktis 1 viidatud andmeid sisaldavad dokumendid ja edastada need komisjonile eraldi elektroonilisel andmekandjal. Need dokumendid tuleb seejärel jätta virtuaalsesse andmeruumi, millele on juurdepääs võimalikult vähestel uurimise eest vastutava rühma liikmetel koos (virtuaalselt või füüsiliselt) osalevate sama arvu Facebooki advokaatidega. Uurimise eest vastutava rühma liikmed analüüsivad ja valivad välja kõnealused dokumendid, andes samas Facebooki advokaatidele võimaluse avaldada nende kohta arvamust, enne kui asjakohasteks peetavad dokumendid lisatakse toimikusse. Juhul, kui tekib eriarvamus dokumendi klassifitseerimise osas, on Facebooki advokaatidel õigus selgitada eriarvamusele jäämise põhjuseid. Jätkuvate erimeelsuste korral võib Facebook Ireland paluda erimeelsuste lahendamist Euroopa Komisjoni konkurentsipeadirektoraadi teabe, kommunikatsiooni ja meedia eest vastutaval direktoril.
3. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus ülejäänud osas rahuldamata.
4. Tunnistada kehtetuks 24. juuli 2020. aasta määrus Facebook Ireland vs. komisjon (T-452/20 R).
5. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

30. septembril 2020 esitatud hagi – LA International Cooperation versus komisjon**(Kohtuasi T-609/20)**

(2021/C 19/59)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: LA International Cooperation Srl (Milano, Itaalia) (esindajad: *solicitor* B. O'Connor ja advokaat M. Hommé)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada komisjoni 20. juuli 2020. aasta otsus, mis on adresseeritud otse hagejale (vaidlustatud otsus) ja millega välistatakse hageja osalemine ELi eelarvest ja 11. Euroopa Arengufondist rahastatavates hankemenetlustes või valimine liidu fondide kasutamiseks vastavalt määrusele (EL, Euratom) 2018/1046 (¹) ja fondide kasutamiseks vastavalt Euroopa Arengufondile, mida reguleerib määrus (EL) 2018/1877, (²) ja

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja 16 väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on hea halduse põhimõtet, õiguste kuritarvitamise keeldu, hoolsuskohustust ja määrust (EL, Euratom) nr 883/2013. ⁽³⁾
2. Teine väide, et OLAF ei pöördunud hageja poole nõuetekohaselt, rikkudes kaitseõigust, hoolsuskohustust ja nõuetekohast menetlust.
3. Kolmas väide, et rikutud on määruse (EL, Euratom) nr 883/2013 artikleid 7 ja 9, õigust heale haldusele, hoolsuskohustust ja nõuetekohast menetlust.
4. Neljas väide, et rikutud on OLAFi alusmääruse artikli 9 lõiget 4 ja õigust nõuetekohasele menetlusele ning põhjendamiskohustust.
5. Viies väide, et OLAFi tegevus rikkus määruse (EL, Euratom) nr 883/2013 artikli 7 lõiget 8 ja hea halduse põhimõtet.
6. Kuues väide, et rikutud on määruse (EL, Euratom) nr 883/2013 artikli 9 lõiget 1 ja õigust heale haldusele.
7. Seitsmes väide, et varajase avastamise ja kõrvalejätmise süsteemi toimkonna tegevus rikkus põhiõiguste harta artikleid 41, 47, 48 ja 54, andes OLAFi tuvastatud asjaoludele esialgse õigusliku kvalifikatsiooni.
8. Kaheksas väide, et OLAFi koostatud lõpparuanne ei võimaldanud varajase avastamise ja kõrvalejätmise süsteemi toimkonnal teha sõltumatut otsust või hinnata kohaselt hageja pakkumise kaalu, rikkudes hea halduse põhimõtet ja finantsmääruse artikleid 135 ja 143.
9. Üheksas väide, et ei lobitöö ega tulemustasud ei ole iseenesest ebaseaduslikud ja selle eeldamine tähendas hea halduse põhimõtte rikkumist.
10. Kümnes väide, et vaidlustatud otsuse peamised järeldused hageja kohta on ekslikud, kuna varajase avastamise ja kõrvalejätmise süsteemi toimkonna ja ametisse nimetava asutuse (naabruspoliitika ja laienemisläbirääkimiste peadirektoraat) tegevus rikkus hageja põhiõiguseid ja muu hulgas ka hea halduse põhimõtet ning hoolsuskohustust, ja et vaidlustatud otsus ei ole nõuetekohaselt põhjendatud.
11. Üheteistkümnes väide, et rikutud on varajase avastamise ja kõrvalejätmise süsteemi toimkonna kodukorra artikli 13 lõiget 2 ja kaitseõigust.
12. Kaheteistkümnes väide, et varajase avastamise ja kõrvalejätmise süsteemi toimkonnal pidi olema muud teavet peale koostatud lõpparuande, mis rikub varajase avastamise ja kõrvalejätmise süsteemi toimkonna kodukorra artikli 13 lõiget 2.
13. Kolmeteistkümnes väide, et OLAFi lõpparuanne oli koostatud selliselt, et see rikkus hea halduse põhimõtet, hoolsuskohustust ja nõuetekohast menetlust.
14. Neljateistkümnes väide, et sanktsioon määrati tasemel, mida mõjutasid määruse (EL, Euratom) nr 883/2013, finantsmääruse ja õiguse aluspõhimõtete erinevad rikkumised.
15. Viieteistkümnes väide, et koostatud lõpparuandest ei nähtu, et eksperdi kogemused oleksid väljamõeldud või võltsitud ja seega on vaidlustatud otsus selles osas põhjendamatu ning rikub hea halduse põhimõtet, hoolsuskohustust ja kaitseõiguseid.

16. Kuuteistkümmes väide, et OLAFi tegevusanalüüsi aruanne oli soovitud eesmärkide saavutamiseks ebapiisav, rikkudes hea halduse põhimõtet ja kaitseõiguseid.

- (¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määrus (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT 2018, L 193, lk 1).
- (²) Nõukogu 26. novembri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1877, mis käsitleb 11. Euroopa Arengufondi suhtes kohaldatavat finantsmäärust ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) 2015/323 (ELT 2018, L 307, lk 1).
- (³) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT 2013, L 248, lk 1).

15. oktoobril 2020 esitatud hagi – OG versus EDA

(Kohtuasi T-632/20)

(2021/C 19/60)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: OG (esindajad: advokaadid S. Pappas ja N. Kyriazopoulou)

Kostja: Euroopa Kaitseagentuur (EDA)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Kaitseagentuuri 13. detsembri 2019. aasta otsus, millega hageja jäeti sobivate kandidaatide reservnimekirja kandmata;
- tühistada EDA peadirektori otsus, millega hageja kaebus EDA 13. detsembri 2019. aasta otsuse peale rahuldamata jäeti osas, milles see sisaldab täiendavaid põhjendusi; ning
- mõista hagejale tekitatud mittevarelise kahju hüvitamiseks 3 000 (kolm tuhat) eurot;
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimese väite kohaselt on rikutud olulist menetlusnormi, mis puudutab põhjendamiskohustust.
2. Teise väite kohaselt on rikutud võrdse kohtlemise põhimõtet, läbipaistvuse põhimõtet, objektiivsuse põhimõtet ja hea halduse põhimõtet.
3. Kolmanda väite kohaselt on rikutud vaba ametikoha teadaannet, esitatud õigusvastased või puudulikud põhjendused ning tehtud ilmne hindamisviga hageja kvalifikatsiooni hindamisel seoses vaba ametikohaga.

20. oktoobril 2020 esitatud hagi – Leonine Distribution versus komisjon**(Kohtuasi T-641/20)**

(2021/C 19/61)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Leonine Distribution GmbH (München, Saksamaa) (esindaja: advokaat J. Kreile)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 10. augusti 2020. aasta rakendusotsus C(2020) 5515 final, millega kontrollitakse Hariduse, Audiovisuaalvaldkonna ja Kultuuri Rakendusameti toimingut vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) 58/2003; (¹)
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaheksa väidet.

1. Esimene väide, et komisjon eksis hankemenetluse dokumentide sõnastuse tõlgendamisel.
 - Hageja väidab, et see sõnastus ei võimalda teha järeldust, et mitte ainult otsese aktsionäri, vaid „lõppaktsionäri“ kodakondsus on otsustav hageja liigitamiseks Euroopa äriühinguks.
2. Teine väide, et komisjon ei tunnustanud väärtalt KKR European Fund IV LP'd kui LEONINE Distribution'i Euroopa lõppaktsionäri.
 - Hageja väidab, et juba Hariduse, Audiovisuaalvaldkonna ja Kultuuri Rakendusamet (EACEA) on seisukohal, et KKR European Fund IV LP'd tuleb käsitada hageja „lõppomanikuna“.
3. Kolmas väide, et komisjon tugines oma otsuses väärtalt eeldusele, et KKR European Fund IV LP aktsionäride kohta ei ole piisavalt informatsiooni.
 - Hageja rahastamiskõlblikkuse hindamiseks ei ole fondi üksikute investorite osaluse üksikasjalik struktuur tähtis, vaid üksnes Euroopa aktsionäride – tagatud – enamusosalus.
4. Neljas väide, et komisjon ei arvestanud piisavalt juhtumi asjaoludega ja määruse (EL) nr 1295/2013 eesmärkidega („Loova Euroopa määrus“) (²).
 - Komisjoni otsus põhineb tõendamata eeldusel, et taotletud toetus suunatakse kolmandatesse riikidesse;
 - komisjon ei hinnanud oma otsuses rahastamiseeskirjade eesmärke.
5. Viies väide, et komisjoni otsus on vastuolus kohaldatavate rahastamissuuniste eesmärkidega.
 - Keeldumine tunnustada hageja rahastamiskõlblikkust ei ole kooskõlas Loova Euroopa määruse eesmärkidega.

6. Kuues väide, et komisjoni otsus on vastuolus Loova Euroopa määruse mõistega „Euroopa teosed“.

- Mõiste „Euroopa teosed“, mille määratlus on Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2010/13/EL, ⁽³⁾ on laialt käsitatav ning see ei ole kooskõlas rahastamiskõlblikkuse piirava tõlgendusega, nagu teeb seda komisjon.

7. Seitsmes väide, et komisjoni otsusega on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet.

- MEDIA-rahastuse andmine tingimusel, et seda kasutatakse kooskõlas rahastamiseskirjadega, oleks olnud sama tõhus, kuid leebem meede.

8. Kaheksas väide, et komisjon jättis õigusvastaselt arvesse võtmata hageja 15. jaanuari 2020. aasta kirjas esitatud täiendavad selgitused.

- Komisjon oleks pidanud võtma arvesse hageja märkusi, kuna need olid esitatud õigel ajal ja seetõttu ei saanud neid kõrvale jätta.

⁽¹⁾ Nõukogu 19. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 58/2003, millega kehtestatakse nende täitevasutuste põhikiri, kellele usaldatakse teatavad ühenduse programmide juhtimisega seotud ülesanded (ELT 2003, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 235).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1295/2013, millega luuakse programm „Loov Euroopa“ (2014–2020) ning tunnistatakse kehtetuks otsused nr 1718/2006/EÜ, nr 1855/2006/EÜ ja nr 1041/2009/EÜ (ELT 2013, L 347, lk 221).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2010. aasta direktiiv 2010/13/EL, audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv) (ELT 2010, L 95, lk 1).

23. oktoobril 2020 esitatud hagi – NU versus EUIPO

(Kohtuasi T-650/20)

(2021/C 19/62)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: NU (esindajad: advokaadid S. Pappas ja N. Kyriazopoulou)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti teenistuslepingute sõlmimise pädevusega asutuse (EUIPO) 1. aprilli 2020. aasta otsus mitte pikendada hageja lepingut;
- mõista hageja lepingu pikendamata jätmise otsusega hagejale tekitatud varalise kahju hüvitamiseks välja 20 000 eurot (kakskümmend tuhat eurot);
- mõista hageja kohtukulud käesolevas menetluses välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, mis puudutab pädevuse puudumist.

2. Teine väide, et rikutud on olulist menetlusormi, kuna vaidlustatud otsuse vastuvõtmisele eelnenud dialoogis ei võetud arvesse 2019. aasta hindamisaruannet.

3. Kolmas väide, et rikutud on hoolitsemiskohustust, kuna administratsioon ei võtnud arvesse ei hageja tervisprobleeme, 2019. aasta hindamisaruannet ega kõiki õiguslikke kriteeriume, mis võimaldavad hinnata hageja sooritust.
4. Neljas väide, et põhjendus on õigusvastane ja/või tehtud on ilmne hindamisviga.
5. Viies väide, et kohtueelne menetlus oli õigusvastane, sest selle tulemusel ei vaadanud ametisse nimetav asutus 15. juuli 2020. aasta otsust nõuetekohaselt läbi.

27. oktoobril 2020 esitatud hagi – Silex versus komisjon ja EASME

(Kohtuasi T-654/20)

(2021/C 19/63)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled

Hageja: Silex Ipari Automatizálási Zrt. (Budapest, Ungari) (esindaja: advokaat A. Baratta)

Kostjad: Euroopa Komisjon ning Väikeste ja Keskmise Suurusega Ettevõtjate Rakendusamet

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada EASME 18. augusti 2020. aastal välja antud võlateade nr 3242009492 (edaspidi „võlateade“) osas, milles on nõutud 55 454,44 euro maksmist;
- tühistada EASME poolt koos võlateatega saadetud kiri nr Ref. Ares(2020)4309529 – 18/08/2020 (edaspidi „kiri“) osas, milles on nõutud 48 238,75 euro tagasimaksmist tagatisfondi maksete vabastamise teel;
- tühistada koos võlateatega saadetud kiri osas, milles on saadetud lõplike finantsaruannete otsesed personalikulud summas 210 423,11 eurot kvalifitseeritakse abikõlbmatuks;
- tühistada võlateatega saadetud kiri osas, milles saadetud lõplike finantsaruannete otsesed kulud summas 52 605,78 eurot kvalifitseeritakse abikõlbmatuks;
- mõista kohtukulud välja EASME-lt ja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab hagi põhjenduseks viis väidet.

1. Esimene õiguslik väide, et on rikutud põhjendamiskohustust

EASME on rikkunud põhjendamiskohustust, kuna ta ei põhistanud nõutaval moel võlateates ja sellega koos saadetud kirjas esitatud nõudeid.

2. Teine õiguslik väide, et on rikutud hea halduse põhimõtet

EASME on rikkunud hea halduse põhimõtet sellega, et:

- ta ei vastanud sisuliselt hageja tehnilistele aruannetele ja ettepanekutele ega hageja taotlustele lepingut muuta;

- ta ei taganud, et projekti kriitilises faasis on olemas *project officer*;
- ta rikkus määruse 1290/2013/EL ⁽¹⁾ artiklit 40 selle lõikes 2 ette nähtud sõltumatute ekspertide kasutamise osas ning lõikes 3 sõltumatute ekspertide huvide konflikti kohta ette nähtud tingimusi.

3. Kolmas õiguslik väide, et tehtud ilmselge hindamisviga

EASME on teinud ilmselge hindamisvea, kui ta tegi võlateatega koos saadetud viidete loetelus kindlaks, et projekt põhimõtteliselt ei vasta esitatud üldistele tehnilistele ja kaubanduslikele kirjeldustele, kuna ta jättis nende kindlaksmääramisel arvesse võtmata fakte ja dokumente.

4. Neljas õiguslik väide, et on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet

EASME on rikkunud proportsionaalsuse põhimõtet, kvalifitseerides hageja poolt teatatud kulutustest summas 804 020,75 eurot abikõlbmatuks kulutused kokku summas 263 028,89.

5. Viies õiguslik väide, et on rikutud usaldusväärse finantsjuhtimise nõuet, eelkõige säästlikkuse ja tõhususe nõudeid

EASME ei ole arvesse võtnud muutunud turuvajadusi ning hageja väiteid seoses sellega, et projekti on vaja muuta.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1290/2013, millega kehtestatakse teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogrammi „Horisont 2020“ aastateks 2014–2020 osalemis- ja levitamiseeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1906/2006 (ELT 2013, L 347, lk 81).

30. oktoobril 2020 esitatud hagi – NV versus eu-LISA

(Kohtuasi T-661/20)

(2021/C 19/64)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: NV (esindajad: advokaadid S. Rodrigues ja A. Champetier)

Kostja: Vabadusel, Turvalisusel ja Õigusel Rajaneva Ala Suuremahuliste IT-süsteemide Operatiivjuhtimise Euroopa Liidu Amet (eu-LISA)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 3. veebruari 2020. aasta otsus osas, milles hagejat karistatakse noomitusega;
- vajadusel tühistada 3. augusti 2020. aasta otsus, millega lükati tagasi hageja 9. aprilli 2020. aasta kaebus;
- mõista mittevaralise kahju eest välja rahaline hüvitis, mille suurus *ex aequo et bono* hinnatuna on 5 000 eurot;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et juhatuse otsus (2015-014), millega nähakse ette 20. jaanuari 2015. aasta haldusuurimised, on õigusvastane.
2. Teine väide, et rikutud on kaitseõigusi ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 41 ning õigust olla ära kuulatud ja konfidentsiaalsuskohustust.
3. Kolmas väide, et rikutud on personalieeskirjade artikleid 12, 12a, 17 ja 19 ning hea halduse põhimõtet, ja lisaks on tehtud ilmseid hindamisvigu.
4. Neljas väide, et rikutud on personalieeskirjade distsiplinaarmenetlust käsitleva IX lisa artiklit 10 ja hoolitsemiskohustust.

9. novembril 2020 esitatud hagi – Sam McKnight versus EUIPO – Carolina Herrera (COOL GIRL)**(Kohtuasi T-670/20)**

(2021/C 19/65)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Sam McKnight Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindaja: advokaadid V. von Bomhard ja J. Fuhrman)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Carolina Herrera Ltd (New York, New York, Ameerika Ühendriigid)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk COOL GIRL – registreerimistaotlus nr 16 681 975

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 25. augusti 2020. aasta otsus asjas R 689/2019-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja kostjalt ja – juhul kui Carolina Herrera astub menetlusse – menetlusse astujalt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.
-

11. novembril 2020 esitatud hagi – Celler Lagravera versus EUIPO – Cyclic Beer Farm (Cíclic)**(Kohtuasi T-673/20)**

(2021/C 19/66)

*Hagiavalduse keel: hispaania***Pooled***Hageja:* Celler Lagravera, SLU (Madrid, Hispaania) (esindaja: advokaat J. L. Rivas Zurdo)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine pool apellatsioonikoja menetluses:* Cyclic Beer Farm, SL (Barcelona, Hispaania)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja:* hageja Üldkohtus*Vaidlusalune kaubamärk:* ELi kujutismärgi Cíclic taotlus – registreerimistaotlus nr 17 948 980*Menetlus EUIPOs:* vastulausemenetlus*Vaidlustatud otsus:* EUIPO viienda apellatsioonikoja 18. augusti 2020. aasta otsus asjas R 465/2020-5**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus osas, milles sellega jäetakse rahuldamata Celler Lagravera, SLU kaebus ja kinnitatakse vastulausete osakonna otsust nr B 3 071 125, millega rahuldati vastulause, mis oli esitatud seoses kõigi ELi kujutismärgiga nr 17 948 980 kaitstud kaupadega „veinid“ klassis 33, ja
- mõista kohtukulud välja poolelt või pooltelt, kes käesolevale hagile vastu vaidlevad.

Väide*Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.***12. novembril 2020 esitatud hagi – Leonardo versus Frontex****(Kohtuasi T-675/20)**

(2021/C 19/67)

*Kohtumenetluse keel: itaalia***Pooled***Hageja:* Leonardo SpA (Rooma, Itaalia) (esindajad: advokaadid M. Esposito, F. Caccioppoli ja G. Calamo)*Kostja:* Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Amet (FRONTEx)**Nõuded***Hageja palub, et Üldkohus – olles uurinud dokumente, mida nendega tutvumise taotlus puudutab, andes selleks korralduse need dokumendid esitada – tühistaks vaidlusaluse otsuse ja sellest tulenevalt kohustaks FRONTExit esitama talle viivitamatult dokumendid, mida nendega tutvumise taotluses nimetatud. Lisaks palub hageja mõista kohtukulud välja kostjalt.*

Väited ja peamised argumendid

Hagi on esitatud selle peale, et jäeti rahuldamata tema taotlus tutvuda hankemenetlust FRONTEX/OP/888/2019/JL/CG – mille üle käib vaidlus Euroopa Liidu Üldkohtus kohtuasjas T-849/19 – puudutavate dokumentidega (sh lepingu sõlmimise otsus, hankemenetluse protokollid, konkurendist pakkuja esitatud dokumendid ja kõik menetluskausta lisatud dokumendid).

Hageja väidab hagi põhjenduseks, et on rikutud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001, üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331), artikli 4 lõike 1 punkti b, lõike 2 esimest taanet ja lõiget 3, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/23/EL kontsessioonilepingute sõlmimise kohta (ELT 2014, L 94, lk 1) ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/24/EL, riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2014, L 94, lk 65), eriti vastavalt nende artikleid 28 ja 21, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määruse (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT 2018, L 193, lk 1), artiklit 161, [FRONTEXi] haldusnõukogu 23. juuli 2019. aasta otsust, komisjoni 18. detsembri 2018. aasta delegeeritud määruse (EL) 2019/715 raamfinantsmääruse kohta asutustele, mis on asutatud Euroopa Liidu toimimise lepingu ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingu alusel ning millele osutatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) 2018/1046 artiklis 70 (ELT 2019, L 122, lk 1) artiklit 89.

Teise võimalusena väidab hageja, et FRONTEX ei võimaldanud nende dokumentidega ka osaliselt tutvuda.

13. novembril 2020 esitatud hagi – Dr. August Wolff versus EUIPO – Combe International (Vagisan)

(Kohtuasi T-679/20)

(2021/C 19/68)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. Thünken)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Combe International Ltd (New York, New York, Ameerika Ühendriigid)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: sõnamärgi Vagisan ELi nimetav rahvusvaheline registreering – ELi nimetav rahvusvaheline registreering nr 10 985 168

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 3. septembri 2020. aasta otsus asjas R 2459/2019-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- tühistada EUIPO tühistamisosakonna 11. septembri 2019. aasta otsus nr 000018101 C,
- mõista kohtukulud ja EUIPO menetluses kantud vältimatud kulud välja EUIPO-lt ja – vastavalt olukorrale – menetlusse astujalt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

11. novembril 2020 esitatud hagi – Novelis versus komisjon**(Kohtuasi T-680/20)**

(2021/C 19/69)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Novelis Inc. (Mississauga, Ontario, Kanada) (esindajad: advokaadid S. Völcker, T. Caspary ja R. Benditz)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kas tervikuna või osaliselt komisjoni 31. augusti 2020. aasta otsus asjas nr M.9076 – Novelis/Aleris, millega jäeti rahuldamata Novelise taotlus pikendada keeluaega ühe kuu võrra vastavalt Novelis/Aleris kohustuste punktile 49;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsuse võttis vastu konkurentsi peadirektoraadi peadirektori asetäitja ja mitte volinike kolleegium, millega rikuti kollegiaalsuse põhimõtet.
 2. Teine väide, et rikuti hageja õigust olla ära kuulatud.
 3. Kolmas väide, et puudusid asjakohased põhjendused, mis võimaldaksid hagejal tõhusalt oma kaitseõigusi teostada.
 4. Neljas väide, et vaidlustatud otsuses on mitu ilmset hindamisviga ja selles on jäetud tähelepanuta, et hagejal on pikenduse taotlemiseks mõjuvad põhjused. Lisaks väidab hageja, et lähtudes vaidlustatud otsuse õiguslikest tagajärgedest ja mitmete vähem piiravate meetmete olemasolust, rikub see proportsionaalsuse põhimõtet.
-

13. novembril 2020 esitatud hagi – OC versus Euroopa välisteenistus**(Kohtuasi T-681/20)**

(2021/C 19/70)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: OC (esindajad: advokaadid L. Levi ja A. Champetier)

Kostja: Euroopa välisteenistus

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
seetõttu
- tühistada 27. jaanuari 2020. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja 27. septembri 2019. aasta kahju hüvitamise nõue;
- vajalikus ulatuses tühistada 4. augusti 2020. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja 17. aprilli 2020. aasta kaebus;
- mõista kostjalt välja hageja mittevaralise kahju eest ja varalise kahju eest *ex aequo et bono* hinnates vastavalt 20 000 eurot ja 580 889 eurot;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, mis käsitleb Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artikli 22a, Euroopa välisteenistuse eelarvevahendite kasutaja ametiülesannete ja -kohustuste juhendi artikli 3.3, Euroopa välisteenistuse finantskontrollide eest vastutavate töötajate kutsenormide artikli 3 ja liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja otsuse PROC HR(2011)008 artikli 2 rikkumist.
2. Teine väide, mis käsitleb hoolitsemiskohustuse rikkumist. Hageja leiab nimelt, et tema teisele ametikohale üleviimine otsustati ametikohtade võrdsuse põhimõtet rikkudes ning et arvestades käesoleva juhu asjaolusid, ei olnud tema teisele ametikohale üleviimine teenistuse huvides.
3. Kolmas väide, mis käsitleb õiguse olla ära kuulatud ja põhjendamiskohustuse rikkumist ning isikuandmete kaitse ja õiguse eraelu puutumatusele rikkumist.

16. novembril 2020 esitatud hagi – Legero Schuhfabrik versus EUIPO – Rieker Schuh (Jalatsid)**(Kohtuasi T-682/20)**

(2021/C 19/71)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Legero Schuhfabrik GmbH (Feldkirchen bei Graz, Austria) (esindaja: advokaat M. Gail)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Rieker Schuh AG (Thayngen, Šveits)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse disainilahenduse omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusluse disainilahendus: ELi disainilahendus nr 1 451 421-0185

Vaidlustatud otsus: EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 10. septembri 2020. aasta otsus asjas R 1650/2019-3

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Nõukogu määruse (EL) nr 6/2002 artikli 5 ja artikli 25 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Nõukogu määruse (EL) nr 6/2002 artikli 6 ja artikli 25 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Nõukogu määruse (EL) nr 6/2002 artikli 7 lõike 1 rikkumine;
- Nõukogu määruse (EL) nr 6/2002 artikli 62 teise lause rikkumine;
- Nõukogu määruse (EL) nr 6/2002 artikli 62 esimese lause rikkumine.

16. novembril 2020 esitatud hagi – Legero Schuhfabrik versus EUIPO – Rieker Schuh (Jalatsid)

(Kohtuasi T-683/20)

(2021/C 19/72)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Legero Schuhfabrik GmbH (Feldkirchen bei Graz, Austria) (esindaja: advokaat M. Gail)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Rieker Schuh AG (Thayngen, Šveits)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse disainilahenduse omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusluse disainilahendus: ELi disainilahendus nr 1 457 113-0405

Vaidlustatud otsus: EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 10. septembri 2020. aasta otsus asjas R 1648/2019-3

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Nõukogu määruse (EL) nr 6/2002 artikli 5 ja artikli 25 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Nõukogu määruse (EL) nr 6/2002 artikli 6 ja artikli 25 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Nõukogu määruse (EL) nr 6/2002 artikli 7 lõike 1 rikkumine;
- Nõukogu määruse (EL) nr 6/2002 artikli 62 teise lause rikkumine;
- Nõukogu määruse (EL) nr 6/2002 artikli 62 esimese lause rikkumine.

16. novembril 2020 esitatud hagi – Legero Schuhfabrik versus EUIPO – Rieker Schuh (Jalatsid)

(Kohtuasi T-684/20)

(2021/C 19/73)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Legero Schuhfabrik GmbH (Feldkirchen bei Graz, Austria) (esindaja: advokaat M. Gail)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Rieker Schuh AG (Thayngen, Šveits)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse disainilahenduse omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidluslune disainilahendus: ELi disainilahendus nr 1 457 113-0075

Vaidlustatud otsus: EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 10. septembri 2020. aasta otsus asjas R 1649/2019-3

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Nõukogu määruse (EL) nr 6/2002 artikli 5 ja artikli 25 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Nõukogu määruse (EL) nr 6/2002 artikli 6 ja artikli 25 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Nõukogu määruse (EL) nr 6/2002 artikli 7 lõike 1 rikkumine;
- Nõukogu määruse (EL) nr 6/2002 artikli 62 teise lause rikkumine;
- Nõukogu määruse (EL) nr 6/2002 artikli 62 esimese lause rikkumine.

16. novembril 2020 esitatud hagi – Jinan Meide Casting jt versus komisjon**(Kohtuasi T-687/20)**

(2021/C 19/74)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hagejad: Jinan Meide Casting Co. Ltd (Jinan, Hiina) ja teised 10 hagejat (esindajad: advokaadid R. Antonini, E. Monard ja B. Maniatis)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 19. augusti 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/1210, millega kehtestatakse pärast Üldkohtu otsust kohtuasjas T-650/17 uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist pärit ja Jinan Meide Castings Co., Ltd toodetud tempermalmist ja keragrafiitmalmist valatud keermestatud toruliitmike impordi suhtes⁽¹⁾; ning
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad seitse väidet.

1. Esimene väide, mille kohaselt rikuti nõukogu 30. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed⁽²⁾ („alusmäärus“), artikli 10 lõiget 1 ja tagasiulatuva jõu puudumise üldpõhimõtet. Hagejad väidavad, et alusmääruse artikli 10 lõike 1 alusel saab tollimaksu kohaldada üksnes alates 22. augustist 2020 vabasse ringlusse lastud toodete suhtes, sest määrus jõustus 22. augustil 2020. Vaidlustatud määruse sätted, mis näevad ette tollimaksuga maksustamise ja tollimaksu sissenõudmise alates 15. maist 2013, väidetavalt seega rikuvad alusmääruse artikli 10 lõiget 1 ja tagasiulatuva jõu puudumise üldpõhimõtet.
2. Teine väide, et rikuti liidu aktide tagasiulatuva jõu puudumise üldpõhimõtet ja õiguskindluse üldpõhimõtet.

3. Kolmas väide, mille kohaselt komisjon rikkus vaidlustatud määrust vastu võttes ETL artiklit 266, sest ta jättis võtmata vajalikud meetmed, et saavutada kooskõla Üldkohtu otsusega kohtuasjas T-650/17. Eelkõige seetõttu, et vaidlustatud määrusega kehtestati uuesti tollimaksud alates 15. maist 2013, eiras see määrus väidetavalt tõika, et nimetatud kohtuotsusega oli määrus (EL) 2017/1146 ⁽³⁾ Jinan Meide Casting Co., Ltd.-d („JMCC“) puudutavas osas tervikuna tühistatud, mille tagajärjel kustutati JMCC suhtes kohaldatud tollimaksud liidu õiguskorrast tagasiulatuvalt.
4. Neljas väide, et kuna tollimaksud kehtestati tagasiulatuvalt, selle asemel et kasutada vähem koormavat lahendust ja kehtestada tollimaksud üksnes edasiulatuvalt, läks komisjon kaugemale, kui oluks vajalik Üldkohtu otsuse kohtuasjas T-650/17 rakendamiseks, rikkudes sellega proportsionaalsuse põhimõtet ja ELL artikli 5 lõikeid 1 ja 4.
5. Viies väide, et vaidlustatud määrus rikub õigust tõhusale õiguskaitsevahendile, mis on liidu õiguse üldpõhimõte, ja tagatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47. Hagejate väitel oli tühistamise saavutamine ja seega aluselt makstud tollimaksu summade täies ulatuses tagasisaamine nende jaoks kõige kättesaadavam tõhus õiguskaitsevahend nende impordi suhtes õigusvastaselt tollimaksu kehtestamise vastu.
6. Kuues väide, et vaidlustatud määrusega kehtestab komisjon tollimaksu ajavahemikuks, mille kestel selline maks on ajaliselt välistatud vastavalt liidu tolliseadustiku ⁽⁴⁾ artiklile 103, kus on niisuguste maksude kogumiseks ette nähtud aega piiratud kolmele aastale alates importimise kuupäevast.
7. Seitsmes väide, et JMCC toodete impordi registreerimine ei andnud komisjonile alust käesolevas kohtuasjas tollimaksu tagasiulatuvalt kohaldada. Hagejate väitel puudus komisjonil samuti pädevus registreerimiskohustust kehtestada ja JMCC toodete suhtes nähti registreerimiskohustust ette alusmääruse artikli 14 lõiget 5 rikkudes.

⁽¹⁾ ELT 2020, L 274, lk 20.

⁽²⁾ ELT 2009, L 343, lk 51.

⁽³⁾ Komisjoni 28. juuni 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/1146, millega kehtestatakse uuesti lõplik dumpinguvastane tollimaks Hiina Rahvavabariigist pärit ja Jinan Meide Castings Co., Ltd toodetud tempermalmist valatud keermestatud toruliitmike suhtes (ELT 2017, L 166, lk 23).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik (ELT 2013, L 269, lk 1).

16. novembril 2020 esitatud hagi – Freshly Cosmetics versus EUIPO – Misiego Blázquez (IDENTY BEAUTY)

(Kohtuasi T-688/20)

(2021/C 19/75)

Hagiavalduse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Freshly Cosmetics, SL (Reus, Hispaania) (esindaja: advokaat P. Roiger Bellóstes)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Francisco Misiego Blázquez (Madrid, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja Üldkohtus

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi IDENTITY BEAUTY taotlus – registreerimistaotlus nr 17 913 910

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 11. septembri 2020. aasta otsus asjas R 205/2020-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja anda korraldus registreerida ELi kaubamärk nr 17 913 910 IDENTITY BEAUTY kõigi kaupade ja teenuste jaoks klassis 3;
- mõista kohtukulud välja varasema Hispaania kaubamärgi omanikult.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

18. novembril 2020 esitatud hagi – Iliad Italia versus komisjon

(Kohtuasi T-692/20)

(2021/C 19/76)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Iliad Italia SpA (Milano, Itaalia) (esindajad: advokaadid D. Fosselard ja D. Waelbroeck)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 6. märtsi 2020. aasta otsus C(2020) 1573 final vastuväidete esitamisest loobumise kohta juhtumil M.9674-Vodafone Italia / TIM / INWIT JV, mida on võetud kohustustega muudetud, ning tunnistada see siseturuga ja EMP toimimisega kooskõlas olevaks.
- Mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Võetud kohustustes ei ole toodud selget määratlust ega suurust minimaalmäärade, millele peab vastama kohustus tagada piisavalt vaba ruumi, mis on võetud kohustuste tõhususe tugisambaks.
2. Võetud kohustuses ei ole selgelt ja täpselt ette nähtud, et uuel turule tulijal oleks õigus kasutada alates nende kohustuste jõustumisest 700 MHz sagedusalas veebimajutusteenuseid, mis on konkurentsile avatud mobiilsidevõrgu tõhusaks toimimiseks hädavajalik.

3. Võetud kohustustes ei ole pooltel selgelt ja täpselt keelatud valida oma kohustuse võimaldada uutele tulijatele juurdepääs täitmiseks ebasobivad asukohad ning kohustused ei paku kaitset selle vastu, kui pooled valivad erapoolikult asukohti, millele nad juurdepääsu võimaldavad.
4. Võetud kohustused näevad ette menetluse, mis on sobivatele asukohtadele juurdepääsu andmise korraldamiseks ebapiisav ja ebaselge, mistõttu uued turule tulijad ei saa nende kohustuste kohaselt pakutavaid asukohti tõhusalt kasutada.

5. novembril 2020 esitatud hagi – Hansol Paper versus komisjon

(Kohtuasi T-693/20)

(2021/C 19/77)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Hansol Paper Co. Ltd (Soul, Lõuna-Korea) (esindajad: advokaadid B. Servais ja V. Crochet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 19. oktoobri 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2020/1524, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks teatava Korea Vabariigist pärineva raske termopaberi impordile ja nõutakse lõplikult sisse kõnealusele impordile kehtestatud ajutine tollimaks, hagejat puudutavas osas;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt ja kõigilt menetlusse astujatelt, kes toetavad komisjoni nõudeid.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab hagi põhjendamiseks ühe väite, et metodoloogia, mida komisjon kasutas hageja allalöömise ja turuhinnast madalama hinnaga müügi marginaali kindlaksmääramiseks, rikub alusmääruse artikli 3 lõikeid 1, 2, 3 ja 6 ning artikli 9 lõiget 4.

Üldkohtu 28. oktoobri 2020. aasta määrus – Grange Backup Power versus komisjon

(Kohtuasi T-110/18) ⁽¹⁾

(2021/C 19/78)

Kohtumenetluse keel: inglise

Esimese koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 166, 14.5.2018.

Üldkohtu 23. oktoobri 2020. aasta määrus – ZZ versus EKP**(Kohtuasi T-741/18) ⁽¹⁾**

(2021/C 19/79)

Kohtumenetluse keel: inglise

Neljanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 103, 18.3.2019.

Üldkohtu 27. oktoobri 2020. aasta määrus – CH versus parlament**(Kohtuasi T-222/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 19/80)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Kaheksanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 201, 15.6.2020.

Üldkohtu 27. oktoobri 2020. aasta määrus – CH ja CN versus parlament**(Kohtuasi T-490/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 19/81)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Kaheksanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 329, 5.10.2020.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu
Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET